

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 16

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

28 MEI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	627
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	628
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	635
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	637
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	639
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	646
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	646
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	648
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	653
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	653
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	653

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 66 van 17 april 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Zuivelfabriek Lacsoons- Rotselaar — Herstructurering en tewerkstellingsbeleid

Bij de zuivelfabriek Lacsoons te Rotselaar werden rond de jaarwisseling 15 personen afgedankt en gingen er 18 met brugpensioen; vorige maand werden 11 arbeiders doorgestuurd en 8 ontslagen werden reeds aangekondigd.

Elke ingewijde weet dat de fusie van Lacsoons met Comelco gepaard ging met de toekenning van 100 miljoen rentesubsidies, met eraan gekoppeld de belofte om de 800 werknemers in dienst te houden. Via latere akkoorden werd zelfs gesproken van 5 procent aanwervingen.

Naar verluidt zou de afbouw van de derde productielijn een gevolg zijn van de dalende verkoop van melk in flessen en een verouderde verpakkingsmachine voor melk in karton. Op die manier speelt Lacsoons Rotselaar de bloeiendste eenheden kwijt, ten voordele van Imelco Aalter.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of de Vlaamse Regering druk kan uitoefenen op de directie van dit bedrijf om de herstructureringsplannen vooralsnog te herzien, om op die manier de tewerkstelling in het Hageland veilig te stellen?
2. Of het bedrijf door de beslissingen van afdankingen en afvloeiingen nog in orde is met de afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst?
3. Of de financiële voordelen door middel van rentesubsidies door de Vlaamse Regering niet kunnen worden teruggevorderd, indien het bedrijf zijn verplichtingen niet zou nakomen?

Antwoord

Ik betreur dat het geachte lid vragen stelt op basis van niet gecontroleerde geruchten, beweringen en veronderstellingen die niet stroken met de feiten.

1. De steun aan de door het geachte lid bedoelde bedrijfsvestiging is in februari 1979 verleend door het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie en bedroeg niet 100 miljoen F maar 23 miljoen F.
2. De steun verleend aan de ganse groep werd bepaald in het licht van noodzakelijke herstructure-

ringsmaatregelen waarbij het behoud van een tewerkstelling van 1320 eenheden werd vooropgesteld. In werkelijkheid bedroeg deze tewerkstelling op 31 maart 1985 1425 eenheden.

3. In de door het geachte lid bedoelde vestiging is de werkgelegenheid sinds 1979 gestegen van 442 eenheden tot 467 eenheden thans.

Vraag nr. 69 van 26 april 1985 van de heer J. DE MOL

Afgraven van baksteenaarde in Beerse — Vergunning en nabestemmingsvoorwaarden

In augustus 1982 gaf u een vergunning voor het afgraven van baksteenaarde aan de eigenaar van een oude kleiput in Beerse en aan een firma uit Oud-Turnhout. Nochtans is de laatste baksteenaarde, klei, al lang geleden opgegraven.

Toch staat in de vergunning (nr. 82/b 872/183) dat „de ontginning van de graverij van baksteenaarde aan bijzondere voorschriften is onderworpen”. Zo moet „de gewonnen zandgrond dienen voor het instandhouden van de steenproductie van het bedrijf” en moet „de steenbakkerij bewijzen dat de zandgrond noodzakelijk is om de leefbaarheid van het bedrijf en de tewerkstelling niet in het gedrang te brengen”. Wel, noch de eigenaar van de kleiput, noch de firma uit Oud-Turnhout bezitten een steenbakkerij.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is het mogelijk dat men dergelijke vergunning afgeeft terwijl op voorhand geweten is dat de voorwaarden niet nageleefd kunnen worden en als duidelijk is dat de vergunning enkel aangevraagd wordt om de put uit te diepen om nadien meer afval te kunnen storten?
2. Welk advies bracht de Minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud uit over deze uitdieping?
3. Welke voorwaarden werden voor de nabestemming vastgelegd?

Antwoord

Bij ministeriële besluiten van 1963 en 1977 werd aan de toenmalige NV Steenbakkerij B. Versteyleen een graverijvergunning toegekend.

In 1982 werden de vergunde terreinen overgedragen aan de heren Mermans en Bockx. Het betreft hier niet een nieuwe vergunning maar wel een gedeeltelijke overdracht van een bestaande vergunning.

Deze eigenaars lieten verdere klei-ontginningen toe ten behoeve van een nabijgelegen steenbakkerij.

Overeenkomstig de oorspronkelijke vergunning moeten de huidige eigenaars instaan voor het nakomen van de nabestemmingsvoorwaarden.

Vraag nr. 74
van 13 mei 1985
van de heer E. DESUTTER

LNG-Terminal — Verzekering

Wij vernemen dat de LPG-Terminal te Kallo door een Amerikaanse verzekeringsmaatschappij verzekerd is voor een bedrag van 175 miljoen dollar.

Graag vernam ik voor welk bedrag de LNG-Terminal van Distrigaz op de Oostelijke dam van de Haven Zeebrugge te Knokke-Heist verzekerd is of zal worden verzekerd?

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens zijn mij niet bekend en betreffen trouwens een dossier dat ressorteert onder de bevoegdheid van de Nationale Regering.

Vraag nr. 75
van 13 mei 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

World Productions NV. — Verkiezingspropaganda

Blijkbaar bereiden heelwat publiciteitsfirma's zich voor op het wegpikken van een graantje in het vooruitzicht van de nationale verkiezingen eind 1985.

Blijkens onze informatie ontvingen zo heelwat politici — waaronder ook de meest vooraanstaanden — een brief van de niet officiële zender SIS-Bruxelles waarin zij in hun hoedanigheid van volksvertegenwoordiger of senator aangezet worden 250.000 Brusselse luisteraars te overtuigen van hun kandidatuur. Daarbij wordt een publiciteitstarief gevoegd ten name van World Productions NV. Regie zodat er geen twijfel over kan bestaan dat deze radiozender tegen betalende politieke uitzendingen plant of verzorgt.

Dit is duidelijk in strijd met het Vlaamse decreet ter zake. Maar, het gaat hier blijkbaar over Franstalige edities, die toch duidelijk binnen de wettelijk toegelaten straal door Nederlandstaligen binnen eenzelfde tweetalig gebied kunnen beluisterd worden.

Vandaar dat wij van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord zouden willen vernemen op de volgende vragen.

1. Is dit wettelijk toegelaten en zo ja, waarom?
2. Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen om dit te verhinderen temeer daar de door ons aangeklaagde zender zijn intenties duidelijk kenbaar maakt?
3. Is in voorkomend geval het voeren van publiciteit voor niet toegelaten praktijken wettelijk beteugelbaar om verrassingen in extremis te voorkomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat zal worden verstrekt door de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister van Cultuur, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 121
van 6 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Anti-tabakscampagne op de BRT — Uitzending film „Death in the West” in „Schooltelevisie”

In 1976 werd in Engeland door Thames Television de film „Death in the West” uitgezonden. Dit is een documentaire van de BBC-journalist Peter Taylor met in de hoofdrol echte cowboys („cattlemen”) die voor hun eigen ranch gefilmd werden. Allen hadden door overmatig roken longkanker of longemfyseer gekregen. Allen, op één na, zijn ondertussen overleden.

Sedert 1982 is deze documentaire in de Verenigde Staten een vast onderdeel van voorlichtingscampagnes en cursussen voor scholieren.

1. Is het mogelijk deze documentaire eveneens op de BRT uit te zenden?
2. Kan een dergelijke documentaire niet uitgezonden worden in het kader van de „Schooltelevisie”.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Wat de uitzending van de film „Death in the West” door de Schooltelevisie betreft dient er de aandacht op te worden gevestigd dat campagnes voor gezond leven, sociaal gedrag, veiligheid enz. worden ingeschakeld in de programmatie van de dienst voor zover ze bruikbaar zijn in klasverband en niet storen in een evenwichtig programmapakket.

De programmatie van de Schooluitzendingen wordt tot dusver per schooljaar opgemaakt, en dient, hoe dan ook, rekening te houden met de leerplannen. Daarover waakt een specifieke Raadgevende Commissie.

Voor het Schooljaar 1986-1987 zou kunnen worden overwogen of een anti-tabak-uitzending op de Schooltelevisie wenselijk is en of de film „Death in the West” geheel of gedeeltelijk kan worden opgenomen.

In de programmatie voor het schooljaar 1985-1986 wordt in het kader van een reeks over „Gezonde Leefgewoonten” ook een programma gewijd aan het roken (november 1985).

Op 28 april 1983 programmeerde de Instructieve Omroep van de BRT een radio-uitzending in de reeks „Hygiëne” onder de titel „Roken : neen dus!”.

Vraag nr. 159
 van 20 maart 1985
 van de heer C. DE CLERCQ

BRT – Inleavingsbedrag personeel

Door de nationale overheid werden beslissingen inzake inkomensmatiging genomen, die uiteraard ook van toepassing zijn op het personeel van de parastatale instellingen.

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen in welke mate deze maatregelen voor het personeel van de BRT werden toegepast en welk jaarlijks globaal inleavingsbedrag dit betekent.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende medelen.

De door de nationale overheid genomen beslissingen inzake inkomensmatiging worden toegepast door de BRT.

Het gaat om volgende maatregelen:

1. het invoeren van de „solidariteitsbijdrage” voor het vast benoemd personeel;
2. het invoeren van de „bijzondere tijdelijke bijdrage” voor de alleenstaanden en de gezinnen zonder kinderen ;
3. het verhogen van de bijdrage „gezondheidszorgen” voor de vast benoemden;
4. het verhogen van de globale bijdrage „sociale zekerheid” voor het tijdelijk personeel ;
5. het verhogen van de bijdrage „KWW” voor de vast benoemden ;
6. de beperkte wedde indexering (overslaan indexeringen, uitkeren van vaste bedragen, . . .) voor alle personeelsleden ;
7. het invoeren van een inhouding op het globale vakantiegeld (vast en variabel gedeelte);
8. het beperkt indexerend van het variabel gedeelte van het vakantiegeld.

Na berekeningen, komt de personeelsdienst tot de volgende inleavingscijfers voor 1984 :

1.	31.701.845 Fr.
2.	8.107.260 Fr.
3.	13.247.478 Fr.
4.	4.364.371 Fr.
5.	1.884.103 Fr.
6.	159.705.666 Fr.
7.	9.429.302 Fr.
8.	2.836.645 Fr.
	<hr style="width: 100%;"/>
	23 1.276.670 Fr. totaal.

Vraag nr. 170
 van 9 april 1985
 van de heer W. PEETERS

BRT en vrije radio's – Pausbezoek en muziekkuitzendingen

In Nederland is onlangs een plaatje verschenen dat kritiek inhoudt op de komst van de Paus naar de Benelux. De tekst van dit lied is van die aard dat het de gevoelens van een groot deel van de bevolking kan kwetsen.

Ik verwijs o.a. naar de term „Popie Jopie”.

Dit lied is reeds op de BRT gedraaid en wordt ook op bepaalde vrije radio's gespeeld.

Meent de geachte Minister niet dat dit lied kwetsend is voor een groot deel van de bevolking?

Is hij van zins hiertegen maatregelen te nemen?

Houdt dit lied trouwens geen beledigingen in voor een bevriend staatshoofd?

Gezien het grote belang van de komst van de Paus naar ons land, zowel voor het land zelf als voor het katholieke deel van de bevolking, zouden maatregelen hier wel op hun plaats zijn.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende medelen.

Het uitzenden van dit liedje is m.i. niet in strijd met de bepalingen vermeld in het BRT-decreet (art. 23, § 2) m.b.t. de programma's, noch met enige andere wettelijke bepaling of beginsel.

Ook het advies van de Dienst Rechtszaken en Geschillen van de BRT wijst in dezelfde richting.

Er is dus geen grond tot het nemen van maatregelen.

Vraag nr. 183
 van 12 april 1985
 van de heer P. PEETERS

Trefcentra te Schaarbeek – Didactisch materiaal, personeelskader en werkingsmiddelen

Op mijn parlementaire vraag van 13 oktober 1983 over het ernstig tekort aan tafels en stoelen, didactisch materiaal, personeel in vast dienstverband en financiële middelen, waarmee de trefcentra De Kriekelaar en De Kattepoel te Schaarbeek hadden te kampen, antwoordde de geachte Minister dat binnen de perken van de voorhanden zijnde subsidies en in functie van de „Richtnota Cultuurbeleid Brussel”, de mogelijkheden te Schaarbeek zouden worden onderzocht.

Inmiddels verliep anderhalf jaar.

Kan de geachte Minister me een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Welke beslissingen m.b.t. De Kriekelaar en De Kattepoel werden genomen?
2. Of de nodige uitrusting, materiaal, personeel en financiële middelen werden verstrekt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Vanaf 1 januari 1984 werd het Cultureel Centrum De Kriekelaar van Schaarbeek door mij erkend in categorie C.

Dit opent de mogelijkheid tot betoelaging van een fulltime cultuuranimator.

Wat de infrastructuur betreft zal eerstdaags de verbouwing van de zaal beneden gepland worden.

Vraag nr. 191
van 16 april 1985
van de heer E. DESUTTER

Gemeentelijke sportinfrastructuur – Gebruik door de schoolgaande jeugd

Teneinde een impuls te geven aan de sportbeoefening bij de schoolgaande jeugd en zodoende een gebeurlijke basis voor een latere volgehouden sportbeoefening te leggen, schreef u onlangs de gemeentebesturen aan om het gebruik van de gemeentelijke sportinfrastructuur aan verminderde prijs ter beschikking te stellen van de houders van een schoolsportkaart.

Wij kunnen uiteraard dit initiatief maar toejuichen en verhopend dat de gemeentebesturen massaal hieraan een gunstige respons zullen geven en dit onder het welwillend oog van de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden welke anderzijds toch aanstuurt om de kosten van de dienstverstreking o.m. op het stuk van de sport zoveel mogelijk ten laste te leggen van de belanghebbenden.

In verband met dit initiatief vernam ik evenwel graag of er tevens ook bij het bevoegd Departement werd aangedrongen om de sportinfrastructuur welke bij vele rijksscholen aanwezig is, op de vrije dagen en avonden zomede tijdens de verlofperioden aan zeer gunstige voorwaarden open te stellen voor alle belangstellende leerlingen uit het betrokken gebied.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Zoals aan de gemeentebesturen werd gevraagd om aan de houders van de schoolsportkaart de gemeentelijke sportinfrastructuur aan verminderde prijs ter beschikking te stellen, heb ik inmiddels aan de Minister van Onderwijs ook een voorstel geformuleerd om de sportinfrastructuur van de rijksscholen open te stellen voor de houders van een schoolsportkaart aan gunstiger voorwaarden dan deze die door de Minister van Onderwijs werden vastgesteld voor andere gebruikers.

Vraag nr. 193
van 22 april 1985
van de heer W. PEETERS

Publiciteit op TV voor boeken en platen – Criteria en bestemming opbrengst

Herhaaldelijk worden op de televisie boeken, platen e.d. te koop aangeboden.

Men kan die zaken bestellen via storting op een BRT-rekening of kopen bij de gewone boek- of platenhandelaar.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan welke voorwaarden die zaken moeten voldoen om van deze publiciteit te genieten?
2. Wat er gebeurt met de opbrengsten van deze verkopen?
3. Of hier geen sprake is van reclame via de BRT, die m.i. toch nog steeds verboden is.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Krachtens de artikelen 4, § 1 en 22, § 1 c) van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, is de BRT gerechtigd merchandisingactiviteiten, waartoe het uitgeven van boeken behoort, op te zetten.

Voor publikaties waarop de BRT exploitatierechten/reproduktierechten, bezit, bestaat naast de mogelijkheid tot uitgave in eigen beheer, ook de mogelijkheid dat uitgaven verzorgd worden door derden. Met deze laatste wordt daartoe een licentie-overeenkomst gesloten. De gewoonte bestaat dat na de uitzending van het programma, waarop de publikatie geënt is, vermeld wordt dat op basis van het programma een boek werd uitgegeven dat in de boekhandel verkrijgbaar is. Spots worden uitsluitend aangemaakt voor uitzendingen die in eigen beheer geschieden.

Andere dan de hiervoor vermelde publikaties, worden in de uitzendingen vermeld, wanneer dit omwille van de activiteit of omwille van het onderwerp verantwoord is.

2. De inkomsten uit publikaties dienen volgens het principe van de universaliteit van de begroting, tot dekking van de uitgaven.
3. Volgens de definitie gegeven door de Raad van State, valt de bedoelde activiteit (nl. bekendmaken van eigen publikaties) niet onder het verbod inzake handelspubliciteit.

Vraag nr. 194
van 22 april 1985
van de heer W. PEETERS

BRT – Uitbreiding ontvangstmogelijkheden rond Aarlen

Het blijkt dat men de BRT-televisie nog steeds niet kan ontvangen in het zuiden van België (voornamelijk rond Aarlen).

Kan de geachte Minister mij mededelen welke hiervan de reden(en) is (zijn)?

Welke concrete maatregelen zal hij dienaangaande ondernemen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de programma's van de BRT niet in Zuid-Luxemburg kunnen worden ontvangen en dat dit te wijten is aan de opbouw van de Belgische zendnetten.

Elke gemeenschap bedient immers in principe slechts haar eigen taalgebied weliswaar met een vrij grote overlapping in het centrum van het land. In het verleden zijn wel plannen gemaakt op de zendnetten zo uit te breiden dat BRT- en RTBF-programma's over het hele grondgebied ontvangen zouden kunnen worden. Mede wegens de ruime verspreiding van de kabeldistributie hebben deze ontwerpen geleidelijk aan betekenis verloren.

Om de rechtstreekse ontvangst van BRT-programma's in Luxemburg mogelijk te maken zou een BRT-zender moeten worden opgericht in Anlier, naast de bestaande RTBF-zender.

Hiervoor zou de RTBF één van de kanalen die haar werden toegewezen ter beschikking moeten stellen; daarenboven zou een dergelijke verwezenlijking belangrijk ke investeringsuitgaven vergen.

Een tweede mogelijke oplossing zou erin bestaan de BRT-programma's uit te zenden over de kabeldistributienetten in het zuiden van Luxemburg. Volgens de vigerende wetgeving zijn de kabeldistributiemaatschappijen wel verplicht om alle Belgische programma's uit te zenden maar deze verplichting vervalt indien de Regie van Telegrafie en Telefonie erkent dat de rechtstreekse ontvangst van een programma niet mogelijk is.

Zelfs als dit het geval is zou de kabelmaatschappij toch nog de BRT-programma's kunnen uitzenden indien zij bij de Regie van Telegrafie en Telefonie een straalverbinding zou huren om de BRT-programma's aan te voeren.

In de huidige stand van de wetgeving kan het huren van een dergelijke verbinding evenwel niet als een verplichting aan de kabelmaatschappijen worden opgelegd.

Vraag nr. 196
van 24 april 1985
van de heer J. DE MOL

Moerasgebied „De Ham” – Reliëfwijziging in het beschermd landschap

In Zevergem ligt het unieke moerasgebied „De Ham”. Het werd in 1981 samen met de omliggende „Scheldemeersen” als landschap beschermd. De eigenaars zijn, niettegenstaande de bescherming, van plan visvijvers uit te baten in het gebied en uitgebreide reliëfwijzigingen door te voeren. De eigenaars begonnen met de werken eind 1982, maar deze werden na een proces-verbaal stilgelegd.

In maart 1984 keurde OVAM tegen alle verwachtingen in een eerste vergunning goed voor het opspuiten van slib. Als de plannen van de eigenaars verder doorgevoerd worden, gaat een waardevol natuurgebied – juist nu iedereen denkt dat de bescherming

als landschap een vergaande versterking kan verhinderen – verloren.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft u kennis van deze overtredingen?
2. Hadden de eigenaars een machtiging tot het uitvoeren van werken in het beschermde landschap?
3. Wat was het advies van de Dienst Monumenten en Landschappen bij de door de Bestendige Deputatie afgegeven bouwvergunning?
4. Steunden uw diensten het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de bouwvergunning afgegeven door de Bestendige Deputatie?
5. Waartoe dient de bescherming als landschap als in dit natuurgebied uiteindelijk door werken de helft van het moeras mag opgehoogd worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 april 1985 kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen heeft, na kennisname van vermelde overtredingen de burgemeester verzocht klacht neer te leggen. Deze heeft op onze vraag een proces-verbaal van de overtredingen laten opmaken.
2. De eigenaars hebben een vraag ingediend voor het ontslibben van de vijvers. Deze werken zijn onderhoudswerken waarvoor geen machtiging vereist is. Voor reliëfwijzigingen of storten van puin werd geenszins een machtiging gevraagd noch verleend.
3. Het advies van het Bestuur Monumenten en Landschappen was gunstig wat de inrichting van twee visvijvers betreft, en ongunstig voor de aanleg van een derde visvijver.
4. Het beroep van de gemachtigde ambtenaar refereert onder meer naar voormeld advies.
5. De eigenaars hebben, na overleg met de betrokken besturen, een aangepast ontwerp ingediend. Wat deze nieuwe aanvraag betreft moet nog een machtigingsbesluit worden getroffen.

Vraag nr. 198
van 25 april 1985
van de heer A. BOURGEOIS

„Gordel” doorheen en rond Vlaams Brussel 26 augustus 1984 – Organisatie en kostprijs

Op 26 augustus 1984 ging te Brussel de zogenaamde „Gordel” doorheen en rond Vlaams Brussel door.

Dit sportief gebeuren werd gesponsord door BLO-SO.

Mag ik aan de Minister vragen mij betreffende deze sportmanifestatie volgende inlichtingen te willen mededelen?

niseerd, waarvoor zij een pluim verdient, evenals de bevolking voor haar gulle giften.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel de onkosten van de hele organisatie bedragen?
2. Hoe die onkosten zullen worden gedragen, door wie?
3. Worden de gemaakte onkosten in mindering gebracht van de opbrengst?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Wat de organisatie van de actie „Overleven” precies aan de BRT gekost heeft is nog niet gekend. In elk geval zullen de uitgaven op de gewone BRT-begroting worden geboekt daar de begeleiding van de actie opgevangen werd in de gewone programmatie.

De integrale opbrengst van de actie werd overgemaakt aan het consortium van niet-gouvernementele organisaties. De organisatiekosten die hierbij gemaakt werden door de BRT kunnen worden beschouwd als de bijdrage van de instelling aan de actie.

**Vraag nr. 202
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIELS**

Leden Vlaamse deelregering – Informatieve functie

Informatie en openbaarheid zijn twee elementaire begrippen die te maken hebben met een vorm van behoorlijk bestuur. Op gemeentelijk vlak zijn er de laatste jaren talrijke initiatieven genomen om op dit terrein het beleid en de werking van het bestuur dichter bij de bevolking te brengen.

Informatie kan daarbij uitgelegd worden als een actief recht dat het bestuur bewust hanteert of als een passief recht waar de burger gebruik van kan maken.

‘Openbaarheid is een essentieel onderdeel om informatie te bekomen die van belang is bij het beoordelen van projecten die te maken hebben met de directe leefomgeving van de burger in al zijn aspecten.

Het is algemeen bekend dat ambtenaren, vaak in opdracht van de Minister, op dit terrein de grootste terughoudendheid in acht nemen en de burger vaak op zijn nieuwsgierigheid laten.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Waaruit bestaan de huidige kanalen binnen uw departement die te maken hebben met het verstrekken van informatie aan de bevolking? Mag ik hiervan een overzicht, hetzij van de verschillende diensten van uw departement?
2. Hoeveel geld en mankracht wordt jaarlijks ingeschakeld in het verstrekken van informatie aan de burger?

3. Zijn er binnen uw kabinet of binnen de administratie ambtenaren die speciaal opgeleid zijn om de functie van informatieambtenaar te vervullen?
4. Welke onderdelen en elementen van uw beleid zijn openbaar voor de bevolking en op welke wijze wordt dit naar de bevolking kenbaar gemaakt?
5. Welke wetgevende initiatieven heeft u sinds 1981 ondernomen om deze openbaarheid in concreto te realiseren?
6. Welke richtlijnen zijn van toepassing bij uw diensten op het vlak van openbaarheid van bestuur en inspraak van de bevolking?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers.

Antwoord

De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve zal een gecoördineerd antwoord verstrekken op deze vraag.

**Vraag nr. 203
van 30 april 1985
van de heer F. GEYSELINGS**

Bescherming Molenbeekvallei te Jette – Stand van de procedure

Omzeggens overal in het Vlaamse land wordt het natuurpatrimonium bedreigd. Het is dan ook evident – zeker nu steeds méér mensen leefmilieubewust worden – dat het verzet tegen de toenemende verloedering van het leefmilieu in het algemeen, toeneemt.

Ook te Jette, waar zich nog ruim 100 ha bos, park, weiland en akkers bevinden, hebben een aantal leefmiliegroepen een voorstel tot rangschikking als beschermd landschap van vier secties in de Molenbeekvallei te Jette ingediend.

De rangschikking wordt gevraagd :

1. als natuurgebied van het drassig gebied tussen de Tontoonstellingslaan, de spoorlijn Brussel-Dendermonde en de Molenbeek;
2. als agrarisch landschap van de weiden in het gebied begrensd door: de Laarbeeklaan in het noorden, het Poelbos en de reeds gerangschikte weide in het oosten, de spoorweg Brussel-Dendermonde in het zuiden en de gemeentegrens Jette-Asse in het westen ;
3. als cultuurlandschap van de oude hoogstamboomgaarden (gekadastréerd onder de nrs. 33L2, 33K2, 332, 33B2, 33C2, 3312, 33H2 en 31D);
4. als natuurgebied (bos) van een stuk bos (gekadastréerd onder nr. 30)

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is het dossier voor aanvraag tot bescherming van de vier secties waarvan hierboven sprake en ingediend door het Jets Leefmilieu door uw diensten

voor ontvangst geboekt en kan het in die vorm verder worden behandeld? Zo neen, wat dient er nog aan toegevoegd?

2. De bevolking, de leefmilieuverenigingen alsmede de Gemeenteraad hebben reeds in 1983 zich bezorgd getoond over de toekomst van dit gebied. Zal met hun verzuchtingen worden rekening gehouden?
3. Wat zal de Minister doen om aan dit dossier de gewenste behandeling te geven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 30 april 1985, kan ik het geacht lid het volgende mededelen.

1. Het dossier voor aanvraag tot bescherming van vier secties in de Molenbeekvallei te Jette dat werd ingediend door het Jets Leefmilieu werd in goede orde ontvangen.
2. Door het Bestuur Monumenten en Landschappen wordt op basis van dit dossier een beschermingsvoorstel uitgewerkt.
3. Na ontvangst, zal ik het door mijn administratie uitgewerkte voorstel, voorleggen aan de Commissies en Ministers, die voor het Brusselse Gewest in deze aangelegenheid bevoegd zijn.

Vraag nr. 205 van 2 mei 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Bescherming Abdij van Nazareth te Lier – Beteugeling overtredingen

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 337 dd. 31 augustus 1984 in verband met de beteugeling van de inbreuken na de bescherming van de Abdij van Nazareth te Lier waarop mij medegedeeld werd dat bij de Stad Lier werd aangedrongen om proces-verbaal op te maken tegen de begane overtredingen.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Of door de stad Lier inmiddels een proces-verbaal in dit verband werd opgesteld en zo ja, wanneer?
2. Wat hij verder zal ondernemen om nieuwe overtredingen in dit gebied te voorkomen (aanleg van minigolf, zes tennisterreinen met nutsvoorzieningen, optrekken lokaal, enz.)?
3. Of er eigenaars van een stuk grond van de Abdij van Nazareth op dit moment al of niet een bouw-aanvraag voor een of andere uitvoering hebben ingediend en zo ja, wanneer en voor welke werken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 2 mei 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het is mij niet bekend of het Stadsbestuur van Lier ingegaan is op het verzoek van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen om proces-verbaal op te maken van vermelde overtredingen.
2. Op 14 maart 1984 heb ik de hoevepoort en de omgeving van de Abdij van Nazareth, respectievelijk als monument en als dorpsgezicht op het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten vastgesteld. Dit ontwerp van lijst werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 18 december 1984. Gelet op artikel 5, § 3 van het decreet van 3 maart 1976, zijn dus alle rechtsgevolgen van de bescherming in werking getreden. Volgens artikel 5, § 4 van voormeld decreet zal elke vergunning voor de door U opgesomde werken onderworpen worden aan mijn bindend advies.
3. Tot op heden werd geen bouwaanvraag in dit gebied voor bindend advies aan mij voorgelegd.

Vraag nr. 206 van 6 mei 1985 van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Vlaamse letterkundigen – Uitreiking van prijzen

Onlangs werd in aanwezigheid van onze Vorsten te Antwerpen hulde gebracht aan de Vlaamse kunstenaars die een prijs behaald hebben.

1. Kan de geachte Minister mij de lijst bezorgen van de letterkundigen die tot deze manifestatie waren uitgenodigd?
2. Welke prijs heeft elk van hen bekomen en in welk jaar?
3. Waarom werd de VVL als overkoepelend orgaan van de letterkundigen hierbij niet betrokken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vindt het geachte lid hieronder de letterkundigen die op de bedoelde manifestatie werden uitgenodigd alsmede de hen toegekende prijs.

Boudens F.	Frans Roggenprijs 1984
Brusselmans H.	Yang-prijs 1984
Buckinx P. G.	Driejaarlijkse Staatsprijs voor Poëzie
Carlier L.	24st Bert Leysenprijs
Christiaens J.	Prov. prijs Antwerpen 1984 voor Toneelwerk
Claes P.	Kritiekprijs 1984 Willemfonds
Claus H.	Driejaarlijkse Staatsprijs 1984 Verhalend proza
Coussement M.	Basiel De Craneprijs 1984
Daelman J.	Premie van de Provincie Antwerpen 1984 voor Letterkunde
Declair J.	Proseceum-prijs 1984
De Cree-Roux M.	Dr. A. Beemaertsprijs 1984
De Jonghe A.	Snellaertprijs 1984

Denissen F.	Koopal. toeurs 1984
Depauw V.	Scriptoren Christianiprijs 1984
De Sterck M.	Premie voor letterkunde van de Provincie Antwerpen 1984
De Vogelaere H.	Prijs Massereelfonds 1984
De Wispelaere P.	Driejaarlijkse Staatsprijs 1984
Geldhof R.	Edmond Thustirese prijs 1984
Germonpre C.	Poëzieprijs Stad Blankenberge 1984
Gheuens G.	Nestor de TiEreprijs 1984
Hoste J.	Prijs 1984 beste literaire debuut van VBUB
Ivanneanu A.	Frans Roggenprijs voor toneel 1984
Laenen G.	Italiaprijs 1984
Loreis J. H.	Ary Sleekprijs 1984
Marijnen F.	Cesar de Gruyterprijs 1984 VTB
Molemans J.	Dr. J. Graulsprijs 1984
Nolens L.	Prijs Vlaamse Gids 1984
Pleysier L.	Eugene Baie-prijs 1984
	Aekprijs 1984
Roggeman W.	Driejaarlijkse Staatsprijs voor essay 1982
Rosseels M.	Driejaarlijkse Staatsprijs 1984 schrijvers-carrière
Ruyslinck W.	Romansprijs van de Prov. Antwerpen 1958 1976
	laureaat van het referendum van de Vlaamse Letterkundigen 1959 1960 1962
	August Beernaertprijs van KATNL 1966
	Aekprijs 1960
	Europaliaprijs voor literatuur 1980
Schoenaerts J.	Prijs Provincie Limburg 1984
Smits A.	Leen Elautsprijs 1984
Speliers H.	Dirk Mertensprijs 1984
Swartenbroeckx R.	Jaak Ballingsprijs 1984
Van Daele H.	Fiera di Bologna
Van den Berghe H.	Thaliaprijs 1984
Van den Broeck W.	Driejaarlijkse Staatsprijs voor Toneelletterkunde 1982
	Louki prijs 1984
Vander Heyden G.	John Flandersprijs 1984
Van Erkel G.	Poëzieprijs Sint-Truiden 1984
Van Geemert J.H.	Beste Kinderboek 1984
Van Halewijn M.	Standaardprijs 1984
Vergote A.	André Demedtsprijs 1984
Verrhe A.	Snellaertprijs 1983
Vcrtommen K.	Oscar de Gruyterprijs 1984
Vingerhoets K.	Prijs letterkunde KANTL
Vlasselaers J.	Prijs 1984 voor letterkunde van de Prov. Antwerpen
Weynants L.	Trapprijs voor Poëzie
Willekens E.	Oscar de Gruyterprijs 1983 van de VTB-VAB
Zimmerman D.	

Voor het opstellen van de lijst werd inderdaad geen beroep gedaan op de VVL omdat het hier toch een louter administratieve aangelegenheid betrof ontdaan van elk inhoudelijk aspect.

Bij de procedure tot toekenning van de betrokken prijzen werd VVL met vertegenwoordiging in de desbetreffende commissies wel betrokken.

Mijn administratie werd met de organisatie van de plechtigheid belast.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag .nr. 53
van 16 april 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Administratieve voogdij gemeenten – Rechtsgrond omzendbrief december 1984

Na mijn, volgens de verklaring van de Minister te oppervlakkige lezing van zijn omzendbrief van einde december 1984 betreffende de wet van 3 december 1984 tot wijziging van de bepalingen betreffende het toezicht op de handelingen van de gemeentelijke overheden heb ik deze omzendbrief andermaal gelezen, daarbij pogend zeer aandachtig te zijn.

Na lezing wens ik de volgende opmerkingen te maken.

1. Wat betreft o.m. de belastingen merkt u terecht op dat het algemeen toezicht, overeenkomstig art. 86 en 87 van de Gemeentewet blijft bestaan. Stellen dat de voogdij-overheid de aanvaardbaarheid van belastingverordeningen moet notificeren aan de belanghebbende overheden komt overeen met het organiseren van een voogdijprocedure, die volgens art. 7 van de bijzondere wet aan de Gewesten toekomt.

Artikel 78 van diezelfde bijzondere wet zegt dat de Executieve geen andere macht heeft van die welke de Grondwet en de wetten en decreten, krachtens de Grondwet uitgevaardigd, haar uitdrukkelijk toekennen. Tenzij u aanduidt op welke grondwettelijke, wettelijke of decretale tekst u steunt, komt het niet toe bij wege van omzendbrief een voogdijsysteem in te stellen.

2. Voor het aangaan van leningen, voorziet u een uitdrukkelijke akte van de toeziende overheid. Ook hier organiseert u een voogdij en gelden de opmerkingen sub 1, met betrekking tot art. 7 en art. 78 van de bijzondere wet.

Bovendien is hier de bevoogding bijzonder ergerlijk. Als de kredietverlener risico's vreest kan hij voorwaarden stellen, des te meer omdat de kredietverlener een monopolie heeft. In uw circulaire treedt u haast op namens de kredietverlener. Dit ligt buiten de deur de wet aan u voorbehouden „voogdij-bekommernis”.

3. Wat retributies en tarieven betreft, stelt u opnieuw een voogdijprocedure in door te stellen dat de goedkeuring weliswaar niet meer noodzakelijk is (de wet is ter zake overigens duidelijk) maar dat de toepassing slechts mogelijk is, nadat de reglementen zijn overgelegd. De op grond van art. 7 en art. 78 van de bijzondere wet onder 1) gemaakte opmerkingen gelden ook hier.

De Minister wordt verzocht, me ten aanzien van de punten 1, 2 en 3 te zeggen:

1. of de inhoud van zijn circulaire gelijk te stellen is met het organiseren van een voogdijprocedure, volgens art. 7 van de bijzondere wet;
2. op welke wettelijke of decretale basis hij zich – volgens het voorschrift van art. 78 van de bijzondere wet – steunt, en bij gebreke aan basis of hij bereid is de circulaire van einde december 1984 in te trekken?

Antwoord

Ik heb de vraag van het geachte lid met de grootste aandacht gelezen en meen te mogen zeggen dat het geachte lid ten onrechte de mening is toegedaan dat ik met mijn circulaire het inzicht zou hebben gehad

een nieuwe vorm van administratief toezicht in te voeren.

Waar er gewag gemaakt wordt van de aanvaardbaarheid van besluiten van de gemeenteraden met betrekking tot belastingen, leningen, retributies, enz. kon misschien een andere term worden gebruikt die het geachte lid wellicht niet zou verontrust hebben.

Mededelen dat de besluiten aanvaardbaar zijn uitgaande van de vernietigingsbevoegdheid die de toezichthoudende overheid toekomt op grond van de artikelen 86 en 87 van de Gemeentewet, betekent niets anders, dan dat de besluiten van die aard zijn dat ze niet voor vernietiging in aanmerking komen en derhalve als uitvoerbare beslissingen moeten beschouwd worden.

Die verklaring over de rechtszekerheid leek belangrijk voor die overheden die, vooral in belastingzaken en leningen, bij de uitvoering betrokken zijn.

Vraag nr. 56
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIELS

Leden Vlaamse deelregering – Informatieve functie

Informatie en openbaarheid zijn twee elementaire begrippen die te maken hebben met een vorm van behoorlijk bestuur. Op gemeentelijk vlak zijn er de laatste jaren talrijke initiatieven genomen om op dit terrein het beleid en de werking van het bestuur dichter bij de bevolking te brengen.

Informatie kan daarbij uitgelegd worden als een actief recht dat het bestuur bewust hanteert of als een passief recht waar de burger gebruik van kan maken.

Openbaarheid is een essentieel onderdeel om informatie te bekomen die van belang is bij het beoordelen van projecten die te maken hebben met de directe leefomgeving van de burger in al zijn aspecten.

Het is algemeen bekend dat ambtenaren, vaak in opdracht van de Minister, op dit terrein de grootste terughoudendheid in acht nemen en de burger vaak op zijn nieuwsgierigheid laten.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Waaruit bestaan de huidige kanalen binnen uw departement die te maken hebben met het verstrekken van informatie aan de bevolking? Mag ik hiervan een overzicht, hetzij van de verschillende diensten van uw departement?
2. Hoeveel geld en menskracht wordt jaarlijks ingeschakeld in het verstrekken van informatie aan de burger?
3. Zijn er binnen uw kabinet of binnen de administratie ambtenaren die speciaal opgeleid zijn om de functie van informatieambtenaar te vervullen?
4. Welke onderdelen en elementen van uw beleid zijn openbaar voor de bevolking en op welke wijze wordt dit naar de bevolking kenbaar gemaakt?

5. Welke wetgevende initiatieven heeft u sinds 1981 ondernomen om deze openbaarheid in concreto te realiseren?

6. Welke richtlijnen zijn van toepassing bij uw diensten op het vlak van openbaarheid van bestuur en inspraak van de bevolking?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat door de heer G. Geens als Voorzitter van de Vlaamse Executieve gegeven zal worden.

Vraag nr. 57
van 3 mei 1985
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentefonds 1984 – Verdeling saldo Hulpfonds aan gemeenten van het Vlaamse Gewest

In antwoord op mijn tussenkomst bij de bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1984 heeft de Minister zich akkoord verklaard met mijn voorstel om het saldo van het Hulpfonds voor 1984 te verdelen over alle gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de hiernavolgende vragen.

1. Welk bedrag werd voor 1984 in het Gemeentefonds toebedeeld aan het Hulpfonds dat bestaat voor de 306 gemeenten met minder dan 150.000 inwoners?
2. Hoeveel van dit Hulpfonds werd in 1984 aangewend voor :
 - a. het gewaarborgd ontvangstencomplement in toepassing van de wet van 5 januari 1976?
 - b. De delgingslast (kapitaal + intrest) voor 1984 voor de in 1983 toegekende saneringsleningen aan de deficitaire gemeenten?
 - c. Het eigenlijke Hulpfonds dat zou verdeeld worden over de 306 gemeenten.
3. Welke criteria werden aangewend tot verdeling van het saldo van het Hulpfonds over de 306 gemeenten.

Mij rechtstreeks de lijst te laten geworden met aanduiding van het bedrag uit het saldo van dit Hulpfonds dat aan elk van de 306 gemeenten werd toegekend?

Antwoord

Het geachte lid moge hierna kennis nemen van het antwoord op elke van de door hem gestelde vragen.

1. Een bedrag van 625.023.986 fr. werd in 1984 bestemd voor het Hulpfonds.

2. Dit Hulpfonds voor 1984 werd als volgt aangevend:
 - a. 127.855.557 fr. werd aan 46 gemeenten toegevoegd als ontvangstencomplement;
 - b. 320.850.054 fr. dienden tot terugbetaling van de lasten aan de saneringsleningen door sommige gemeenten aangegaan ;
 - c. 176.3 18.374 fr. bleven er over als saldo na de aanrekening van de sub a. en b. bedoelde verrichtingen.
3. Het saldo van 176.3 18.375 fr. diende over inderdaad 306 gemeenten te worden omgeslagen bij toepassing van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 19 januari 1983 gewijzigd door dat van 19 december 1984.

De voorgeschreven verrichting bestond er gewoon in op het saldo van 176.3 18.375 fr. de verdelingsregelen van het Gemeentefonds toe te passen.

In de praktijk komt dit neer op de indexering met 1,0095666 183 van het reeds verkregen aandeel in het Gemeentefonds. M.a.w. alle gemeenten hebben iets minder dan één honderdste van hun normaal aandeel als toeslag gekregen.

De desbetreffende lijst zal rechtstreeks aan het geachte lid bezorgd worden.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 41
van 2 april 1985
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Instellingen in de gehandicaptenzorg – Reconversie-maatregelen

Met de „ juni besluiten ” van 1983 voorzag u in een reconversie van instellingen binnen de gehandicaptenzorg.

Naast de afbouw van overtallige bedden voor minderjarigen zou dit uitbreidingskansen moeten bieden aan initiatieven voor meerderjarigen.

Graag vernam ik van de Minister in hoeverre deze doelstelling reeds gerealiseerd werd.

Kan de Minister mij precies antwoorden op volgende vragen ?

1. Welke instellingen (voor minderjarigen) hebben reeds een reconversieplan opgezet en uitgewerkt?
 Hoe kan dit precies vastgesteld worden?
2. In hoeverre werden nieuwe initiatieven (voor volwassenen) opgezet waarbij personeelsleden uit gereconverteerde instellingen werden „ overgenomen “.
3. Hoe werden personeelsleden verwittigd van de nieuwe tewerkstellingsmogelijkheden?

Hoe worden instellingen verwittigd over eventuele „ overtallige ” personeelsleden in instellingen die afbouwen?

Wie verzamelt deze informatie en geeft ze door aan belangstellende initiatieven?

Antwoord

1. Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat tot op heden aan de volgende instituten, erkend door de Vlaamse Gemeenschap in het raam van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, reeds één of meerdere reconversies bij ministerieel besluit werden toegestaan :

– Provincie Antwerpen :

- MPI „ Maria Hulp der Kristenen ” te Geel,
- Ontvangst-, observatie- en behandelingscentrum „ De Tweesprong ” te Kalmthout,
- MPI „ St.-Aloysius ” te Merksplas,
- MPI „Zevenbergen ” te Ranst.

– Provincie Brabant:

- „ Ganspoelinstituut *te Huldenberg,
- MPI „ Marguerite Marie Delacroix ” te Tienen,

– Provincie Limburg :

- MPI „ Koninklijk Instituut O.L.Vrouw ter Engelen ” te Maaseik,
- Dienstencentrum voor zwaar mentaal gehandicapten „ Sint-Oda ” te Overpelt,
- MPI „ St.-Elisabeth ” te Peer.

– Provincie Oost-Vlaanderen :

- MPI „ St. Vincentius ” te Geraardsbergen,
- MPI „De Hagewinde ” te Lokeren,
- „ Emiliani ” te Lokeren,
- Dienstverleningscentrum „ Bernadette ” te Lovendegem,
- MPI „St. Lodewijk ” te Wetteren

– Provincie West-Vlaanderen :

- MPI „Spermalie ” te Brugge,
- „Dominiek Savio ” te Gits,
- MPI „ Maria ter Engelen ” te Klerken,
- MPI „ Watermolen ” te Kortrijk,
- MPI „De Lovie ” te Proven
- MPI „ Huize Tordale ” te Torhout.

Een aanvraag tot verdere reconversie is momenteel voor vijf van deze instellingen in onderzoek bij de bevoegde diensten van mijn administratie.

De volgende instituten hebben inmiddels een eerste aanvraag tot reconversie ingediend :

– Provincie Brabant :

- MPI „ Ave Regina ” te Lovenjoel,
- MPI „St. Franciscus ” te Roosdaal,
- „Huize De Poel ” te Schepdaal,

- Provincie Oost-Vlaanderen :
 - „ St. Gregoriusinstituut” te Gentbrugge,
- Provincie West-Vlaanderen :
 - Dienstencentrum voor mentaal gehandicapte kinderen en volwassenen „Ter Dreve” te Brugge,
 - MPI „ De Rozenkrans” te Oostduinkerke.

Deze aanvragen worden op dit ogenblik eveneens door mijn administratie onderzocht.

Alle hoger vermelde gegevens werden verzameld op basis van door de inrichtingen geformuleerde aanvragen.

2. In de eerste groep van de hierboven vermelde inrichtingen werd het personeelsbestand in de afdelingen voor minderjarigen met ongeveer 102 eenheden verminderd, daarentegen nam dit bestand in de gereconverteerde afdelingen voor meerderjarigen toe met 133 eenheden.

Aangezien de volledige overgang in een paar gevallen niet mogelijk was werd mijn administratie in kennis gesteld van het ontslag van sommige personeelsleden.

Bij nader onderzoek stelde men vast dat betrokken personeelsleden zich niet geroepen voelden om volwassen gehandicapten te verzorgen en er de voorkeur aan gaven om elders werk te zoeken.

In andere gevallen werd vastgesteld dat een gedeelte van het personeel overgegaan was naar deeltijdse arbeid zodat er uiteindelijk geen „overtallig” personeel overbleef.

3. Uit wat voorafgaat kan afgeleid worden dat er geen onoverkomelijke problemen zijn met eventuele „overtallige” personeelsleden en het tot op heden niet nodig is gebleken mijn administratie te gelasten met een vorm van arbeidsbemiddeling.

Vraag nr. 42
van 2 april 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Kindermishandeling in Vlaanderen – Vertrouwensopvang

Het strafrecht beteugelt de kindermishandeling.

In Nederland is echter gebleken dat dit strafrecht de melding van kindermishandeling, inzonderheid de incestueuze, eerder afremt. Vandaar dat men er overging tot de erkenning van de zogeheten vertrouwensarts. Deze laatste zou niet steeds gehouden zijn aan de meldingsplicht; in bepaalde gevallen zou derhalve het bijzonder en algemeen welzijn van het kind en omgeving kunnen primeren op repressiemaatregelen. Wij weten het niet.

Zouden wij van de geachte Minister mogen vernemen of er in ons land – eventueel rekening houdende met de ervaringen in Nederland – in die zin enige studie

verricht werd en zo ja, wat daaruit aangewezen bleek?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Zoals in Nederland is er in Vlaanderen de laatste jaren heel wat studiewerk verricht i.v.m. kindermishandeling en de opvang van mishandelde kinderen en kindermishandelaars.

De belangrijkste onderzoekers zijn : Arteel P., Clara R., Dassen A., Raeymaekers M., Smet D., Spiesschaert F., Van Thienen M., Van Steenberghe H., Verhellen E., e.a.

Uit hun studies blijkt dat men een verhoogde belangstelling kan vaststellen voor een interorganisationele samenwerking en dat er naast de uitwerking van theoretische modellen, de verschillende sectoren samenwerkingsverbanden uitbouwen.

2. Midden december 1983 maakte ik via een persmededeling bekend, dat ik mijn beleidsplannen tav kindermishandeling wou operationeel maken door:

- a. het stimuleren van vertrouwenplatforms;
- b. het coördineren van de diverse inspanningen, om zowel op plaatselijk niveau als op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap tot samenwerking tussen verschillende hulpverleningsdiensten te komen ;
- c. verbetering van de kwaliteit van de hulpverlening.

In verschillende centra wordt intussen de basis gelegd voor de oprichting van vertrouwensplatforms die als meldingspost en hulpverleningskanaal moeten functioneren. De jeugdbeschermingscomités en het NWK hebben qua hulpverlening de impulsen kunnen geven tot samenwerking zowel met politie en gerechtelijke instanties als met medische en sociale hulpverleningsdiensten.

De stuurgroep Kindermishandeling die op 14 september 1984 werd opgericht om de diverse initiatieven te coördineren en de kwaliteit van de hulpverlening te verbeteren, komt op 30 mei 1985 samen voor de bespreking van haar eerste zesmaandelijk verslag.

De RUG voerde in opdracht van mijn kabinet een verkennend onderzoek uit inzake aanpak, preventie, coördinatie en samenwerking van kindermishandeling in de Vlaamse Gemeenschap. Dit onderzoek had een duidelijk ke ondersteuning van de experimenten inzake kindermishandeling die intussen gestart zijn.

Tenslotte heeft de vereniging Kind en Geweld op het vlak van informatie en sensibilisering van de diverse bevolkingsgroepen reeds heel wat werk verricht. Kortom het blijkt dat de laatste jaren in Vlaanderen een vrij omvangrijk netwerk van initiatieven is ontstaan op het vlak van opvang en preventie van kindermishandeling.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 126
van 7 mei 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Gratis grondafstand voor wegverbredingen – Verkavelingsvergunning

Bij herhaling heeft de geachte Minister mij reeds medegedeeld dat de gemeentebesturen niet gerechtigd zijn op basis van de wet op de ruimtelijke ordening gratis grondafstand te eisen voor een eventuele latere wegverbreding bij het uitreiken van verkavelingsvergunningen. De geachte Minister zou de gemachtigde ambtenaren ,zelfs opgedragen hebben deze machtsoverschrijdingen te schorsen en zo nodig te laten vernietigen.

Toch stel ik vast dat bijvoorbeeld in de gemeente Oud-Heverlee nog steeds verkavelingsvergunningen afgegeven worden met deze eis tot kosteloze grondafstand zonder dat de gemachtigde ambtenaar optreedt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen waarom?

Antwoord

Gevolgsgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de gemeente Oud-Heverlee blijkt dat bij het afgeven van verkavelingsvergunningen geen eis gesteld wordt tot gratis grondafstand voor eventuele latere wegverbredingen.

Wel wordt, voor verkavelingen gelegen langs een bestaande straat, die niet voldoende breed is, gratis grondafstand geëist voor die gedeelten die zich binnen het tracé van de straat bevinden. Dergelijke voorwaarden worden traditioneel aanvaard zodat de gemachtigde ambtenaar niet diende op te treden.

Vraag nr. 127
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Bodemerosie in Vlaanderen – Maatregelen

Het Onderzoekcentrum voor bodemerosie en natuurbehoud, waarin de universiteiten van Leuven, Gent en Brussel samenwerken, heeft onlangs een studie gepubliceerd over het verschijnsel bodemerosie in de leemstreek van Vlaanderen. Deze erosie is het gevolg van wind en regen.

Winderosie is het gevolg van de ruilverkaveling, die op een brute en ontstellende wijze alle oude landschapsbeschermende elementen heeft doen verdwijnen. Verder wordt op regeneratie gewezen, die tot gevolg heeft dat door bewerking met zware machines en het gedurende een periode van het jaar bloot liggen van de velden dit in de hand werkt.

Er wordt een becijfering gemaakt voor ons land die zegt dat het jaarlijks verlies ongeveer 1,5 miljard frank bedraagt.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre was uw departement betrokken bij deze studie?
2. Heeft de Minister kennis genomen van de resultaten van deze studie, opgesteld door het Onderzoekscentrum?
 Welke stappen denkt u te ondernemen om op dit vlak maatregelen uit te vaardigen die deze erosie kunnen tegen gaan?
3. Is het juist dat de erosie een jaarlijks productie-verlies tot gevolg heeft van 1,5 miljard frank?
4. Hoe valt dit verlies te rijmen met het feit dat men juist de ruilverkaveling heeft ingevoerd om de productie en efficiëntie te verhogen?

Krijgt men hier de tegengestelde reactie?

5. Is de Minister ook de mening toegedaan dat de opvatting van de ruilverkavelingsmethoden tot gevolg heeft dat de wind- en regeneratie de onvruchtbaarheid in de hand werkt?
6. In hoeverre houden de NLM rekening met het feit dat het verwijderen van natuurlijke landschapselementen, gebaseerd op een eeuwenlange traditie van onze voorouders, nu door landbouwvreemde diensten verwijderd worden?

Acht de Minister het niet nodig om met de inhoud van deze studie rekening te houden?

Welke gevolgen gaat hij hieraan verbinden voor de toekomstige ruilverkavelingsprojecten?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Noch mijn kabinet, noch de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die instaan voor de uitvoering van mijn beleid, waren betrokken bij de vermelde studie.
2. Het Onderzoekscentrum heeft mij niet ingelicht nopens de resultaten van zijn studie.
3. Het behoort niet tot mijn taak de eventuele juistheid van de resultaten van de door het geachte lid vermelde studie te verifiëren.
4. De ruilverkaveling wordt niet uitgevoerd om de productie te verhogen, wel om de productie efficiënter te laten geschieden, zoals het geachte lid trouwens stelt, om de produktiekosten te verlagen en om de arbeidsvoorwaarden op het platteland humaner te maken.

Een eventuele produktieverhoging kan in bepaalde gevallen een secundair gevolg zijn van de ruilverkaveling.

Over de rendabiliteit van de ruilverkavelingsinvesteringen bestaat trouwens niet de minste twijfel. Een recente wetenschappelijke studie, uitge-

voerd onder mijn auspiciën, heeft aangetoond dat het rendement ruim 12% bedraagt.

5. en 6. Ik ben van oordeel dat de uitvoering van de ruilverkaveling geen significatieve invloed heeft op de wind- en regenerosie. Erosie is op zichzelf een normaal en natuurlijk verschijnsel en ligt trouwens aan de basis van de bodemvorming; zonder erosie zou er geen bodem ontstaan zijn. Alles dient natuurlijk in het werk gesteld te worden om de erosie van de vruchtbare bouwvoor te beperken en niet sneller te laten verlopen dan de vorming van deze laag, zodat permanent een constante bouwvoor wordt behouden. Bij het plannen van de ruilverkaveling wordt zowel bij de kavelvorming als bij de aanleg van het wegen- en waterlopenpatroon terdege rekening gehouden met het fenomeen van de erosie. Het bestrijden van erosie ligt veeleer in het domein van de teelttechnieken dan in de verbetering van de externe landbouwstructuren. Het is van groot belang dat aan de landbouwers en tuinders de nodige voorlichting wordt gegeven om bij de teeltkeuze, de vruchtafwisseling en de teelttechnieken rekening te houden met het risico van een mogelijke erosie.

De landbouwvoorlichting is uiteraard een taak voor de beroepsorganisaties en voor het Ministerie van Landbouw.

In verband met de plaatselijke verwijdering van sommige landschapselementen tijdens de uitvoering van een ruilverkaveling, wens ik te preciseren dat dit vooral sedert de inwerkingtreding van de wet van 11 augustus 1978 uitsluitend gebeurt in het kader van een goedgekeurd landschapsplan, dat tevens een landschapsontwikkelingsplan bevat, waardoor het landschap wordt aangevuld met landschapselementen, die niet alleen een esthetisch maar tevens een functioneel karakter hebben.

Vraag nr. 128
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Bescherming Meander van Heppeneert-Maaseik en omgeving – Stand van zaken en beschermingsprocedure

De meander van Heppeneert is de enige nog intacte Maasbocht in het Limburgse Maasland. Omwille van de botanische- en ornithologische zeldzaamheid van de rest uiterwaarden in de meander van Heppeneert-Maaseik dienen deze dringend als landschap beschermd te worden. De bedoelde gebieden zijn de Sloot, het Zanderbeekdal, de Stadsweert, de Hepperweert, de Kievit met oude meander, de omgeving van Hoeve Damiaan, Elerweert en de omgeving van de Hoeve de Krauw.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke wetenschappelijke gegevens zijn bekend van de bovengenoemde gebieden?

Welke publikaties zijn er reeds verschenen en welke studies zijn er reeds verricht?

2. Zijn er tot op heden reeds stappen ondernomen om tot bescherming van deze gebieden over te gaan, hetzij landschappen hetzij gebouwen met hun omgeving?
3. Komen er in deze gebieden in de ondergrond belangrijke kiezelvelden voor en bestaan er aanwijzingen dat men deze gebieden in de toekomst wil ontgraven voor de kiezelwinning?
4. Mag ik van de Minister vernemen op welke termijn deze gebieden – zoals in de aanhef van mijn vraag weergegeven – zullen beschermd worden?

Acht de Minister dit niet prioritair, gezien de unieke waarde van dit gebied?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag dient gesteld dat de Gemeenschapsminister van Cultuur de bevoegdheid bezit tot het beschermen van landschappen. Met betrekking tot de hieromtrent gestelde vragen wens ik derhalve geen standpunt in te nemen.

Ik kan u meedelen dat, in het kader van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 goedgekeurd gewestplan Limburgs-Maasland het betrokken gebied als volgt is bestemd:

- vallei van de Zanderbeek : natuurgebied
- kern Heppeneert : woongebied met landelijk karakter
- gebied tussen Heppeneert en Elen: agrarisch gebied
- gebied Elerweert-Hoeve De Damiaan : agrarisch gebied met ecologisch belang
- gebied Oostelijk Heppeneert en omgeving hoeve De Krauw : landschappelijk waardevol agrarisch gebied
- bovendien is de meander aangegeven als overstromingsgebied van de Maas.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen geven deze bestemmingen een vrij grote bescherming aan het gebied.

Zoals vermeld in de toelichting, bij het gewestplan Limburgs Maasland, meer bepaald het punt dat handelt over de ontginningsgebieden, werd ter voorbereiding van het definitieve gewestplan een geologische studie uitgevoerd.

Gesteld wordt dat in het bedoeld gebied een zeer belangrijke, rijke grindlaag (13 tot 16 m dik met een afdeklaag van 2 tot 3 m) aanwezig is.

De Ruimtelijke Ordening noodzaakt tot een afweging van economische, ecologische en landschappelijke belangen. 'Gezien de landschappelijke waarde werd ter zake geopteerd voor vrijwaring van het gebied; optie dewelke ik heb vastgesteld in het gewestplan Limburgs-Maasland.

Vraag nr. 129
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Aanwending van compost als bodemverbeteraar — voordelen

Een aantal van uw diensten moeten in verband met groenvoorziening regelmatig gebruik maken van bodemverbeteraars, die toegevoegd worden aan plantsoenen, langs aanplantingen van autosnelwegen, het uitrusten van groengebieden in sociale woonwijken enz.

Het gebruik van compost is daarbij ook een belangrijke bodemverbeteraar. Ik meen evenwel vernomen te hebben dat de overheid grote hoeveelheden compost invoert uit Oost-Duitsland, terwijl in eigen land ondermeer in Gent, Dendermonde en Bilzen composteringsinstallaties functioneren, die compost kunnen produceren die aan belangrijke kwaliteitsnormen kan voldoen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt door uw diensten jaarlijks gebruik gemaakt van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar dit noodzakelijk is?
2. Wordt deze compost in eigen land aangekocht of wordt die uit het buitenland betrokken?
3. Zou het niet logisch en normaal zijn om in de bestekken en lastenboeken een clause op te nemen dat bij het uitvoeren van werken die compost noodzakelijk maken inlandse compost te kopen, die aan alle kwaliteiten voldoet?
4. Is het niet zo dat de huidige bodemerosie, die voorkomt in leemstreken, voor een belangrijk deel kan ondervangen worden door het gebruik van compost te verhogen?
5. Is het eveneens niet zo dat gebruik van compost in groengebieden en bosgebieden, waar dit noodzakelijk is, de zure regen in belangrijke mate kan stabiliseren en zelfs terug dringen?
6. Lijkt het niet logisch dat compost, die voortkomt uit huisvuilverwerkingsinstallaties aangewend zou worden voor dit soort projecten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken, die betrekking hebben op de activiteiten van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

1. Bij het volbrengen van haar specifieke opdrachten in regie worden door deze administratie zelden grote hoeveelheden compost aangekocht of verbouwd.

2. De geringe hoeveelheden die nodig zijn, worden meestal in eigen beheer gewonnen.
3. Bij het opstellen van de bestekken wordt steeds nagegaan of alle te leveren goederen in ons land zelf kunnen verkregen en/of geproduceerd worden. Gelet op internationale overeenkomsten in EEG-verband is het echter niet mogelijk om bepaalde leveringen uit te sluiten. De stadscompost kan dus in principe worden aangewend maar voldoet soms niet aan de reglementair gestelde voorwaarden, onder meer wat betreft zijn samenstelling (b.v. aanwezigheid van glas en plastic) of wat betreft zijn afwerking (niet voldoende uitgest).
Voor de aannemers die onder controle van de Vlaamse Gemeenschap werkzaamheden uitvoeren, is het gebruik van compost of organische stoffen voornamelijk een kwestie van kostprijs. Het is gebleken dat andere organische stoffen, zoals turf, goedkoper kunnen aangewend worden.

De normen voor het gebruik van compost in de groenvoorziening zijn uiteraard aan minder strenge normen onderworpen als in de land- of tuinbouw.

4. De bodemerosie in de leemstreek zal beter bestreden worden door goede teeltkeuze, vruchtafwisseling en aangepaste teeltechnieken, zodanig dat permanent een constante vruchtbare bouwvoor behouden blijft.
5. Het gebruik van compost zal niet bijdragen tot de bestrijding van de zure regen. De nadelige gevolgen van de zure regen zullen anderzijds met meer succes opgevangen worden door bekalking.
6. De compost afkomstig van de huisvuilverwerkingsinstallaties voldoet onder bepaalde voorwaarden aan de vereiste normen. Het slib van de waterzuivering bevat vaak een te grote concentratie zware metalen.

Vraag nr. 130
van 13 mei 1985
van de heer C. MOORS

Arrondissement Tongeren-Maaseik — Inventaris onbebouwde percelen

Ik zou het op prijs stellen, voor elke gemeente afzonderlijk, behorende tot het arrondissement Tongeren-Maaseik, het aantal onbebouwde kadastrale percelen (art. 63, par. 2 van de Stedebouwwet van 28 juni 1978) in tabelvorm (woongebied, woongebied met landelijk karakter, woonuitbreidingsgebied, woonpark) te mogen kennen.

Antwoord

Gevolggewend aan zijn vraag maak ik hierbij de gegevens over onder vorm van bijgaande tabel.

Deze tabel geeft de resultaten weer van de inventaris der onbebouwde kadastrale percelen per fusiegemeente van het arrondissement Tongeren en dit voor de verschillende typen woongebieden. Tevens geeft de tabel de overeenkomende oppervlakte van de nog onbebouwde gedeelten in elk van deze typen.

Ministerie van het Vlaamse Gewest — Hoofdbestuur Stedebouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied						Woongebied met landelijk karakter						Aantal onbebouwde kadastrale percelen
	Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			
	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	
Alken	224	35 ha 20a 16 ca	255	30	7 ha 36a 72 ca	111	735	131 ha 14 a 92ca	575	61	11 ha 38a 92ca	114	217
Bilzen	1481	193 ha 95 a 48ca	1139	949	105 ha 69a 41 ca	1879	2216	363 ha 14a 60ca	1412	901	91 ha 73a 94ca	1024	316
Borgloon	351	48 ha 86a 12 ca	356	279	29 ha 25a 43ca	439	694	141 ha 07a 25ca	442	410	43 ha 31a 42ca	433	146
Heers	102	235 ha 11a 55 ca	101	106	9 ha 01 a 18 ca	135	795	187 ha 11a 35ca	542	558	81 ha 94a 61ca	819	12
Herstappe		geen gegevens					16	5 ha 28a 81 ca	21	8	2 ha 64a 65ca	26	0
Hoeselt		geen gegevens											
Kortesseme	165	23 ha 82a 33 ca	1537	37	5 ha 70a 93 ca	86	566	87 ha 05 a 51 ca	413	228	24 ha 77a 90 ca	248	52
Lanaken		geen gegevens											
Riemst	422	49 ha 97a 77 ca	291	189	18 ha 28a 43ca	274	1051	235 ha 74a 92 ca	950	458	47 ha 11a 16 ca	471	457
Tongeren	237	40 ha 67a 61 ca	555	26	3 ha 71 a 67 ca	112	478	84 ha 91a 94ca	330	188	21 ha 60a 94ca	216	96
Wellen	106	15 ha 89a 64 ca	111	84	9 ha 23a 52 ca	139	735	110 ha 59a 87ca	438	437	44 ha 71 a 16 ca	447	89
Maasmechelen	2613	260 ha 12 a 81 ca	1886	439	40 ha 72a 15 ca	709	901	92 ha 61 a 12 ca	441	167	15 ha 37a 75ca	160	1175
Voeren		geen gegevens											
Arr. Tongeren	5761	692 ha 29a 67ca	5047	2139	228 ha 99a 44 ca	3883	8667	1438 ha 70 a 29ca	5564	3416	384 ha 62a 45 ca	3959	2620

De tabel geeft ook de raming van het equivalent aantal onbebouwde bouwpercelen die mogelijks kunnen gevormd worden, in de hypothese dat alle vrijliggende delen in de diverse typen woongebied volgebouwd worden met woningen.

Betreffende de interpretatie van deze cijfers wordt verwezen naar de toelichting verstrekt in mijn antwoord op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van Volksvertegenwoordiger Gabriëls, nr. 100 van 4 mei 1983 van Volksvertegenwoordiger Valkeniers en nr. 184 van 1 september 1983 van Volksvertegenwoordiger H. Suykerbuyk.

Vraag nr. 131
van 13 mei 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Vallei Begijnen beek – Beteugeling overtredingen gelystplan

Naar verluidt zou de Begijnenbeek op het grondgebied van de gemeente Bekkevoort (deelgemeente Assent) gebetoneerd en dichtgelegd worden zijn, en dit in een groengebied-natuurgebied. Bovendien zou de vallei van de Begijnenbeek naast de autoweg A2 eveneens opgehoogd zijn en dit in een groengebied met wetenschappelijke waarde.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de gewestplannen in deze aangelegenheid gerespecteerd werden of nageleefd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag moet ik het geachte lid mededelen dat, aangezien het een particulier geval betreft, er rechtstreeks zal geantwoord worden.

Vraag nr. 132
van 14 mei 1985
van de heer G. BEERDEN

Herkvallei – Uit voering waterbeheersingsplan in Defzervallei

De wateroverlast in de Herkvallei, op het grondgebied van Herk-de-Stad, Hasselt (Stevoort en Sint-Lambrechts-Herk) en Alken wordt met de jaren groter.

Steeds vaker overstroomde bewoonde gedeelten van deze dorpen. Reeds meerdere jaren zoekt men naar oplossingen en zijn studieopdrachten uitgevoerd.

Graag had ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens mijn inlichtingen, zal na uitvoering van de werken, het Schulensbroek voldoende ruimte omvatten om het water van de Herkvallei op te vangen zonder dat in deze vallei bijkomende wachtbekkens (hoe klein ook) zullen moeten aangelegd worden. Is dit juist?

Zo niet, waar worden deze bijkomende wachtbekkens dan voorzien en wanneer worden ze uitgerust?

2. Kunnen er andere redenen zijn om deze bijkomende wachtbekkens te voorzien, en zo ja, welke?

Volgens welke criteria wordt dit bepaald?

3. Welke planning is voorzien om deze wateroverlast, zowel in bebouwde kommen, als in waardevolle landbouwgebieden, als in natuurgebieden te helen?

Zijn de kredieten hiervoor voorhanden?

Welk is de stand van zaken van de verschillende geplande projecten?

4. Kan u de mening delen dat valleien, die omwille van de steeds toenemende wateroverlast, zodanig zijn aangetast, dat ze door de landbouw moesten verlaten worden, moeten ontwaterd worden zodanig dat, in de mate van het mogelijke, opnieuw landbouw kan bedreven worden onder normale bedrijfstechnische omstandigheden.

5. Kan de ontwatering dusdanig gepland worden dat alleen ecologische en natuurwetenschappelijke criteria gehanteerd worden? Zijn criteria voorzien, waarbij de gulden middenweg wordt gehanteerd, en zo ja, welke?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Om het probleem van de chronische wateroverlast in het Limburgse gedeelte van de Demervallei te verhelpen werd in 1971 een gespecialiseerd studie bureau gelast met de studie van de verbetering van de waterbeheersing in het stroomgebied van de Demer opwaarts van Diest. Naar uit deze studie is gebleken, zijn benevens aanpassingswerken aan de Demer en haar bijlopen ook de aanleg van een viertal wachtbekkens, waaronder dit van het Schulensbroek, noodzakelijk. Het voorontwerp dat in 1975 in verband met de nodig geachte werken werd ingediend, voorzag buiten het wachtbekken „Schulensbroek” geen andere wachtbekkens in de Herkvallei. Thans wordt in opdracht van de gemeenten Alken, Hasselt en Herk-de-Stad de bovenaangehaalde studie, beperkt weliswaar tot de Herkvallei, afgerond met het oog op het opmaken van de zuiveringsplannen. Hierbij wordt de aanleg van bijkomende wachtbekkens in overweging genomen.

2. De werken aan de onbevaarbare waterlopen hebben in eerste instantie tot doel overstromingen en wateroverlast in woongebieden en in specifieke agrarische gebieden te voorkomen. Deze hydraulische problemen zijn grotendeels ontstaan door de sterke veranderingen in ons ruimtegebruik, die alle een versnelde wateraanvoer naar de waterloop hebben in de hand gewerkt. De regularisatie van het waterafvoerregime zal om redenen vermeld onder het punt 5 zoveel mogelijk zonder al te ingrijpende wijziging aan de bestaande bedding van de waterloop worden tot stand gebracht, ondermeer door het inschakelen van al of niet natuurlijk ke wachtbekkens verspreid over de vallei gekozen, zodat ook de lasten over meerdere gebieden billijk worden gespreid.

3. De onderstaande tabel geeft voor de onderscheiden onderdelen van de werken die in opdracht van het Vlaamse Gewest ter verbetering van de waterbeheersing in de Herkvallei, zijn ontworpen en waarvoor de nodige kredieten worden ter beschikking gesteld, het vermoedelijk tijdstip van aanvang van de werken.

Omschrijving van de werken	Vermoedelijk tijdstip van aanvang
Grondwerken voor het wachtbekken „Schulensbroek” omvattende de normalisatie van de Demer in Linkhout, de aanleg van dijken voor het binnenbekken van het wachtbekken en de winning van zand in het voornoemde binnenbekken.	In uitvoering.
Grondwerken voor het wachtbekken „Schulensbroek” omvattende de normalisatie van de Herk en de Gete ter plaatse van het wachtbekken, het dempen van de verlaten bedding van de Herk ter plaatse van het wachtbekken, de aanleg van de dijken van het buitenbekken van het wachtbekken, het tot stand brengen van een kortsluiting rond de Grote Steunbeerstuw in Diest afwaarts van het wachtbekken „Webekomsbroek” en de aanleg van een doorsteek van de Demer naar de Zwarte Beek ter plaatse van de spoorwegbrug in Zelem.	Voorjaar 1987.
Normalisatie van de Herk.	Nog niet bekend.

De werken ter verbetering van de waterbeheersing in de Herkvallei die in opdracht van de bovenaangehaalde gemeentebesturen worden ontworpen, zijn thans ter studie. Het is mij thans niet mogelijk het geachte lid hiervoor de planning op te geven.

4. De doelstellingen, die dienen nagestreefd te worden bij de uitvoering van waterbeheersingsplannen, vloeien voort uit de gegevens van de ruimtelijke ordening en meer concreet uit de goedgekeurde bestemmingsplannen van het betrokken hydrografisch bekken. Indien de door het geachte lid bedoelde valleien een agrarische bestemming hebben, zal de waterbeheersing derwijze dienen uitgewerkt te worden, dat een normale landbouwuitbating mogelijk wordt. Bij de bepaling van de concrete maatregelen zal men uiteraard ook rekening houden met de bodemkundige gegevens en de daaruit voortvloeiende bodemgeschiktheid.
5. Overwegend dat in vele hydrologische bekkens meerdere bestemmingszones voorkomen (agrarisch gebied, woongebied, natuurgebied, . . .) zal het waterbeheersingsplan dienen opgemaakt te worden aan de hand van de diverse criteria, die bepalend zijn voor de realisatie en/of instandhouding van de respectieve bestemmingen. In functie van de verschillende bestemmingen kan dat leiden naar hetzij een gedifferentieerde aanpak, indien dit hydrologisch verantwoord is, hetzij naar „een gulden middenweg”, waarbij rekening wordt gehouden met het gewicht van iedere zone in het betrokken hydrografisch bekken.

Het hanteren van alleen ecologische en natuurwetenschappelijke criteria kan bijgevolg slechts toegepast worden in het hypothetisch geval, waarin een volledige hydrografisch bekken van een waterloop gelegen is in een natuurgebied, respectievelijk natuureservaat.

Vraag nr. 133
van 17 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Kasteel Snoy te Melsbroek – Bouwvergunning voor golfterrein

De Melsbroekse werkgroep Leefmilieu en Verkeersveiligheid ijvert sedert september 1983 voor de bescherming van het kasteel Snoy en zijn omliggende tuinen, hagen, dreven, boomgaarden en akkers. De beschermingsprocedure werd ingezet door Monumenten en Landschappen.

Momenteel bestaan er echter plannen om het gebied om te vormen tot een groot recreatieterrein (golfterrein van ± 60 ha). Hierdoor zou het hele gebied zijn huidig, in hoofdzaak landbouwkarakter verliezen.

Kan de geachte Minister antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Werd er reeds een bouwvergunningsaanvraag ingediend voor de aanleg van een golfterrein op de gronden rond het kasteel Snoy te Melsbroek?
2. Zo ja, door wie werd die aanvraag gedaan?
3. Zo ja, welke gronden zouden door de aanleg van het golfterrein ingenomen worden?

Antwoord

Ik kan het geacht lid ingevolge zijn vraag van 17.5.1985 inzake vermelde aangelegenheid meedelen dat uit inlichtingen ingewonnen bij het gemeentebestuur te Steenokkerzeel blijkt dat er geen aanvraag bekend is.

Vraag nr. 134
van 17 mei 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Arrondissement Dendermonde – Inventaris onbebouwde percelen

Mag ik van de geachte Minister, voor het Arrondissement Dendermonde, het aantal onbebouwde kadastrale percelen (art. 63, par. 2 van de wet op de Stedebouw dd. 28 juni 1978) vernemen in tabelvorm, d.w.z. effectieve woongebieden, woongebieden met landelijk karakter, woonuitbreidingsgebieden en woonparken?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag maak ik hierbij de gegevens over onder vorm van bijgaande tabel.

Deze tabel geeft de resultaten weer van de inventaris der onbebouwde kadastrale percelen per fusiege-

Ministerie van het Vlaamse Gewest — Hoofdbestuur Stedebouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied						Woongebied met landelijk karakter						Woonuitbreiding			Woonpark		
	Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen
	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen						
Berlare	633	82 ha 08 a 84ca	650	105	17 ha 09a 94 ca	256	134	26 ha 62 a 86ca	127	6	0 ha 30a 20ca	3	179	55 ha 81 a 49ca	244	0	0	0
Buggenhout	668	86 ha 70a 16 ca	486	9	0 ha 70a 05 ca	11	609	101 ha 34a 65 ca	477	0	0	0	99	23 ha 82a 38ca	582	3	1 ha 21 a 68ca	5
Dendermonde	1839	204 ha 17 a 08 ca	1307	1010	130 ha 46a 05 ca	2210	506	64 ha 97 a 71 ca	273	213	16 ha 73a 58 ca	183	476	147 ha 76a 64ca	2219	1	0 ha 04a 90ca	0
Hamme	572	66 ha 33 a 01 ca	691	249	44 ha 16 a 62ca	986	278	40 ha 31 a 04ca	259	529	7 ha 90 a 69 ca	83	229	90 ha 06a 66ca	1607	2	0 ha 65a 90ca	3
Laame	191	28 ha 48a 89 ca	208	55	11 ha 83a 88 ca	178	265	38 ha 71 a 64 ca	188	21	7 ha 43a 47ca	74	324	83 ha 08 a 15 ca	665	0	0	0
Lebbeke	607	14 ha 55 a 02 ca	526	186	20 ha 29a 23 ca	304	366	53 ha 83a 43ca	251	19	2 ha 16 a 52 ca	22	295	75 ha 34a 67ca	1081	0	0	0
Waasmunster	196	32 ha 68a 16 ca	218	51	12 ha 92a 12 ca	194	189	38 ha 08 a 02ca	160	31	07 ha 51 a 20ca	75	54	28 ha 99a 24ca	435	376	132 ha 26 a 05 ca	529
Wetteren	944	102 ha 96 a 430 ca	1056	314	36 ha 89a 65ca	1066	312	44 ha 57a 45 ca	260	75	6 ha 93a 31ca	72	348	98 ha 18 a 60ca	1984	6	1 ha 10 a 86ca	4
Wichelen	543	59 ha 21 a 03 ca	353	270	20 ha 92a 23 ca	314	345	46 ha 22a 98ca	191	62	4 ha 64a 05 ca	46	164	32 ha 58 a 04 ca	611	0	0	0
Zele	289	25 ha 40a 74 ca	320	36	9 ha 87 a 83ca	247	315	48 ha 77a 58 ca	326	40	7 ha 45a 50 ca	112	194	81 ha 79a 74ca	1636	0	0	0
Arr. Dendermonde	6482	762 ha 65a 36ca	5815	2285	305 ha 17 a 60 ca	5765	3319	503 ha 47a 36ca	2518	5197	61 ha 08 a 52ca	670	2362	732 ha 45 a 61 ca	11185	388	135 ha 29 a 39ca	541

meente van het arrondissement Dendermonde en dit over de verschillende typen woongebieden. Tevens geeft de tabel de overeenkomende oppervlakte van de nog onbebouwde gedeelten in elk van deze typen.

De tabel geeft ook de raming van het equivalent aantal onbebouwde bouwpercelen die mogelijks kunnen gevormd worden, in de hypothese dat alle vrijliggende delen in de diverse typen woongebied volgebouwd worden met woningen.

Betreffende de interpretatie van deze cijfers wordt verwezen naar de toelichting verstrekt in mijn antwoord op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van Volksvertegenwoordiger Gabriëls, nr. 100 van 4 mei 1983 van Volksvertegenwoordiger Valkeniers, en nr. 184 van 1 september 1983 van Volksvertegenwoordiger H. Suykerbuyk.

Vraag nr. 135
van 20 mei 1985
van de heer G. CARDOEN

Overdracht van goederen door Openbare Werken aan het Vlaamse Gewest — Stand van zaken

Een reeks goederen van het departement Openbare Werken — Groen plan — zouden moeten overgedragen worden aan het Vlaamse Gewest.

Kan de geachte Minister mij ter zake volgende inlichtingen verstrekken?

1. De lijst van de groene zones die naar het Vlaamse Gewest zouden overgedragen worden.
2. Wanneer precies de overdrachtprocedure ingezet werd?
3. Welk is de huidige stand van zaken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik niet in het bezit ben van de in zijn vraag bedoelde lijst. Bij mijn weten werd de Vlaamse Executieve hiervan nog niet in kennis gesteld.

Tot op heden speelt de overdrachtsprocedure zich af in de schoot van de nationale Regering.

De Vlaamse Executieve heeft reeds verscheidene malen aangedrongen op een spoedige regeling van deze zaak en er de aandacht van de Eerste Minister op gevestigd.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 35
van 19 april 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH-woningen — Huurverminderingen en -verhogingen op basis van inkomen

Ingevolge het KB van 18 december 1979 tot reglementering voor het Vlaamse Gewest van het huur-

stelsel betreffende de aan de NMH of aan de door haar erkende vennootschappen toebehorende sociale woningen, is een bepaling ingevoerd waarbij huurverminderingen op basis van het inkomen aan huurders worden toegestaan. Deze verminderingen vallen ten laste van de erkende vennootschappen.

Anderzijds werd bij voornoemd besluit ook een verhoging van de huur op basis van het inkomen doorgevoerd.

Gaarne verkreeg ik van de Minister een overzicht, uitgesplitst per erkende bouwmaatschappij en per provincie van de in 1982 en 1983 toegestane huurverminderingen en huurverhogingen op basis van het inkomen.

Antwoord

Gelet op de omvangrijkheid van het antwoord op deze vraag, zal ik het geachte lid een overzicht, uitgesplitst per erkende vennootschap en per provincie rechtstreeks toesturen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 26
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIËLS

Leden Vlaamse deelregering — Informatieve functie

Informatie en openbaarheid zijn twee elementaire begrippen die te maken hebben met een vorm van behoorlijk bestuur. Op gemeentelijk vlak zijn er de laatste jaren talrijke initiatieven genomen om op dit terrein het beleid en de werking van het bestuur dichter bij de bevolking te brengen.

Informatie kan daarbij uitgelegd worden als een actief recht dat het bestuur bewust hanteert of als een passief recht waar de burger gebruik van kan maken.

Openbaarheid is een essentieel onderdeel om informatie te bekomen die van belang is bij het beoordelen van projecten die te maken hebben met de directe leefomgeving van de burger in al zijn aspecten.

Het is algemeen bekend dat ambtenaren, vaak in opdracht van de Minister, op dit terrein de grootste terughoudendheid in acht nemen en de burger vaak op zijn nieuwsgierigheid laten.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Waaruit bestaan de huidige kanalen binnen uw departement die te maken hebben met het verstrekken van informatie aan de bevolking? Mag ik hiervan een overzicht, hetzij van de verschillende diensten van uw departement?
2. Hoeveel geld en mankracht wordt jaarlijks ingeschakeld in het verstrekken van informatie aan de burger?
3. Zijn er binnen uw kabinet of binnen de administratie ambtenaren die speciaal opgeleid zijn om de functie van informatieambtenaar te vervullen?

4. Welke onderdelen en elementen van uw beleid zijn openbaar voor de bevolking en op welke wijze wordt dit naar de bevolking kenbaar gemaakt?
5. Welke wetgevende initiatieven heeft u sinds 1981 ondernomen om deze openbaarheid in concreto te realiseren?
6. Welke richtlijnen zijn van toepassing bij uw diensten op het vlak van openbaarheid van bestuur en inspraak van de bevolking?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat door de heer G. Geens als Voorzitter van de Vlaamse Executieve gegeven zal worden.

**Vraag nr. 28
van 3 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS**

Verbruik kalmeringsmiddelen – Toestand in het Vlaamse land

Volgens de Londense Daily Mail slikken in Groot-Brittannië naar schatting zeven miljoen mensen valium en andere zogenaamde „licht” kalmerende middelen.

Van Valium, dat in 1959 op de markt kwam, werd gezegd dat het als middel ter ontspanning van de spieren „tienmaal effectiever was dan Librium”. Het zou de scherpe kanten van emotionele spanningen en angsten wegnemen en de persoon in staat stellen een normaal leven te leiden.

De Wolfson Groep voor Klinische Farmacologie schat dat ongeveer 1/4 van de patiënten die vier maanden benzodiazepinederivaten slikken, er afhankelijk van worden. Als optredende effecten worden verder genoemd : slaperigheid, angst, depressiviteit, aanvallen van paniekgevoelens, misselijkheid, wazig zien en spierpijn.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is de toestand in het Vlaamse land voor wat betreft het verbruik van kalmeringsmiddelen en in het bijzonder Valium?
2. Hoe groot is volgens onze deskundigen de verslavingskans bij het slikken van het kalmeringsmiddel Valium?
3. Het slikken van Librium levert gevaar op voor hen die deelnemen aan het verkeer. Er wordt wel gesproken over alcoholtoxiciteit en de gevaren die hieruit ontstaan in het verkeer. Wat zijn de ervaringen en maatregelen inzake intoxicatie van kalmeringsmiddelen van personen die Librium innemen en aan het verkeer deelnemen?

Antwoord

In antwoord op de parlementaire vraag nr. 28, heb ik de eer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken.

1. De verkoopcijfers van de farmaceutische specialiteiten zijn in het bezit van het Ministerie van Economische Zaken en worden ons niet ter beschikking gesteld.

De globale consumptie van benzodiazepines, de scheikundige groep geneesmiddelen, waartoe naast Valium en Librium nog een 15tal andere kalmeermiddelen behoren, kan voor gans België op ongeveer 500 miljoen unitaire doses per jaar worden geschat.

2. Het gevaar voor gewenning en afhankelijkheid aan benzodiazepines is bij het geneesherenkorps goed gekend. Uit een recente wetenschappelijke publikatie – British Medical Journal nr. 288 p. 1101 – blijkt evenwel dat dit gevaar voor afhankelijkheid zich haast uitsluitend stelt wanneer deze farmaca langdurig – gedurende meer dan 3 weken – worden toegediend.

Hoewel fysische afhankelijkheid mogelijk is werd echter proefondervindelijk bewezen dat het in de meeste gevallen om een louter psychische afhankelijkheid gaat.

3. Het is algemeen geweten dat het gebruik van Librium en de andere benzodiazepines de waakzaamheid en de reactiesnelheid van het zenuwstelsel vermindert en dit reeds in aanzienlijke mate, voordat de gebruiker dit als dusdanig ervaart. Deze invloed wordt nog gepotentialiseerd door het gelijktijdig gebruik van alcohol. Het gevaar van hun gebruik bij autobestuurders springt dan ook in het oog.

Dit gevaar staat evenwel op de bijsluiter vermeld. Daarbij worden deze geneesmiddelen enkel afgeleverd op geneeskundig voorschrift, zodat de gebruiker steeds onder geneeskundig toezicht blijft en aldus voor de inherente risico's van deze geneesmiddelen wordt gewaarschuwd.

Ook wordt het geneesherenkorps regelmatig aan deze en andere bijwerkingen herinnerd, o.a. door het Belgisch Centrum voor farmaco-therapeutische informatie, via zijn publikatie Folia Pharmacotherapeutica, dat gratis aan het geneesherenkorps wordt toegezonden (11 artikels over dit onderwerp in de laatste 7 jaar).

Welke impact het gebruik van deze geneesmiddelen in feite heeft op de verkeersveiligheid is uiteraard moeilijk na te gaan. Retrospectieve studies werden bij mijn weten hierover nog niet uitgevoerd.

Enige toelichting werd ons door de dienst Verkeersongevallen van het Nationaal Instituut voor Statistiek gegeven.

Uit deze gegevens, gebaseerd op de rapporten van rijkswacht en politie, kan, voor de laatste 7 jaar, de invloed van genees- en verdovende middelen geëvalueerd worden op 1,5 %, dit zowel wat het aantal doden als het totaal aantal slachtoffers betreft.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 80
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vervuiling van de Schelde – Aantal lozingspunten, resultaten metingen en saneringsplannen

Tijdens een recent gehouden symposium over de vervuiling van de Schelde is gewezen op het feit dat de overheid geheimzinnig doet over de resultaten van metingen, die verricht worden in de Schelde.

Zonder meer kan gesteld worden dat deze zaak internationaal moet aangepakt worden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoeveel lozingspunten zijn er gelegen langs de Schelde vanaf haar binnenkomst in België tot het verlaten van ons land?

Mag ik daarbij vernemen, naar inwonersequivalenten of andersoortig, hoeveel punten van lozing betrekking hebben op huishoudelijke afvalwaters, hoeveel van bedrijven en hoeveel andersoortig?

2. Welke gemeenten c.q. bedrijven lozen daarbij in de Schelde?
3. Welke onderzoeken zijn er tot op heden gebeurd in verband met het vaststellen van het aantal lozingspunten langs de Schelde? Door wie werd dit onderzoek verricht?
4. Mag ik een volledig overzicht van de resultaten van deze onderzoeken?
5. Wie heeft inzage op de resultaten van deze onderzoeken?
6. Op welke wijze wordt gebruik gemaakt van de resultaten van deze onderzoeken?
7. Welke saneringsplannen zijn er ter zake reeds opgesteld, met welke resultaten?

Welke plannen zijn er reeds definitief uitgevoerd?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen, kan ik het geachte lid, voor wat betreft het grondgebied van het Vlaamse Gewest, het volgende meedelen.

1. Van het aantal lozingspunten in de Schelde die betrekking hebben op huishoudelijk en industrieel afvalwater, en van hun vuilvracht, is een uitvoerig overzicht en beschrijving gegeven in het Algemeen Waterzuiverings Programma voor het Vlaamse Gewest, Niveau 2 – Schelde – dat afzonderlijk aan het geachte lid wordt toege-stuurd.
2. Volgende bedrijven lozen rechtstreeks de effluenten van hun zuiveringsinstallaties in de Schelde:

NV Intercom, Ruien
 NV Beaulieu Kunststoffen, Gent
 NV Monsanto, Gent

NV Sidac, Gent
 NV Fan Luxemburg, Grembergen
 PVBA Moens-De Ridder, Grembergen
 PVBA Toutfuts, Buggenhout
 NV Jacky, Baasrode
 BASF
 Monsanto
 Solvay
 Degussa
 Baeyer
 SIBP
 Petrochim
 ESSO
 Polyolefins en Petrochim
 BP Chemicals
 Polysar
 3 M en Essochem.

De effluenten van volgende rioolwaterzuiveringsinstallaties worden rechtstreeks in de Schelde geloosd :

Dendermonde, via pompemaal	
Vlassenbroek	90.000 l. E.
Zelee	50.000 l.E.
Berlare	20.000 l.E.
Bornem	16.000 l.E.
Sint-Amands	8.000 l.E.

Lozingen van huishoudelijk, niet gezuiverd afvalwater gebeuren meestal op zijrivieren van de Schelde. Enkel het centrum van Antwerpen loost via het ruienstelsel rechtstreeks in de Schelde. Deze vuilvracht is geraamd op 100.000 l.E.

3. De onderscheidene diensten van het Ministerie van Openbare Werken, namelijk de Dienst van het Stroomgebied der Schelde, 2° Directie, te Kortrijk, de Dienst van het Stroomgebied der Schelde, 1° Directie te Gent, en de Dienst der Zeeschelde, te Antwerpen, die de verantwoordelijkheid hebben over het beheer over de Schelde, bezitten grondplannen met aanduiding van de lozingspunten in de Schelde, nl. lozingspunten van gemeentelijke riolering, van effluenten van rioolwaterzuiveringsstations en van industrieel afvalwater.
4. en 5. De in punt 3 vermelde grondplannen zijn voor de belanghebbenden beschikbaar bij de voornoemde Diensten van het Ministerie van Openbare Werken, afhankelijk van het Bestuur der Waterwegen.
6. De procedure die in de wet vastgelegd werd inzake de afgifte van lozingsvergunningen bepaalt dat het voorafgaandelijk advies dient ingewonnen van de beheerder van de waterloop. Dit betekent dat voor elke lozingsvergunning in de Schelde de beheerder van de Schelde een onderzoek uitvoert naar de lozingsconstructie.
7. De zuiveringssectoren Zelee, Berlare en Dendermonde zijn reeds geheel of gedeeltelijk gesaneerd en lozen rechtstreeks op de Schelde, door het feit dat een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) in werking is of dit jaar in werking zal gesteld worden.

De zuiveringssector Wetteren-Overschelde is opgenomen in het meerjarenplan 1985- 1987.

Bovendien zijn de navolgende, meer afwaarts gelegen sectoren reeds gesaneerd :

- voor wat betreft lozingen rechtstreeks in de Schelde :
RWZI Bornem (16.000 I.E.) en
RWZI Sint-Amands (8.000 I.E.);

- voor wat betreft lozingen op de zijrivieren, dus onrechtstreeks in de Schelde :

RWZI Grote Struisbeek (Wilrijk)	150.000 I.E.
RWZI Edegemse Beek (Edegem)	47.000 I.E.
RWZI Schoten (Albertkanaal)	35.000 I.E.
RWZI Merksem	125.000 I.E.
RWZI Schijnpoort (Deurne)	325.000 I.E.
RWZI Koude Beek (Boechout)	48.000 I.E.
RWZI Brasschaat	25.000 I.E.
RWZI Boutersembeek	41.000 I.E.

Volgende saneringsplannen zijn ter studie.

- voor wat betreft de geplande RWZI's:
RWZI Schelde
RWZI Antwerpen Zuidersector;
- voor wat betreft de geplande collectoren:
RWZI Edegemse beek:
collector Edegemsebeek
collector L. De Boningestraat ;

RWZI Struisbeek : aansluiting centrum Aartselaar op collector Grote Struisbeek;

RWZI Koude Beek : collector Mussenhoevelaan te Boechout;

RWZI Boutersembeek : collector voor aansluiting Kontich, Hove en Lint;
- voor wat betreft optimalisatiewerken :
optimalisatie RWZI Schijnpoort
in gebruikname RWZI Antwerpen Noord.

De meeste bedrijven die rechtstreeks in de Schelde lozen beschikken over een eigen zuiveringsinstallatie.

Vraag nr. 133
van 20 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Komitee „ Anti-stort Aktie Beert ” – Afvaardiging milieugroepen in werkgroep OVAM, Haviland en Interleuven

Het Komitee „ Anti-stort Aktie Beert” heeft in een aan u gerichte open brief erop aangedrongen om bij de besprekingen over het beleid en over de eventuele oplossingen voor de toekomst, omtrent het verwerken en dumpen van het huisvuil, te worden betrokken.

Graag zou ik hierover een antwoord krijgen op de volgende vraag. Is het geen goed idee om een afvaardiging van milieugroeperingen zitting te laten hebben in de werkgroep waarin OVAM, Haviland en Interleuven de mogelijke oplossingen i.v.m. het huisvuil onderzoeken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De werkgroep opgericht voor de planning van de huisvuilverwerking in Vlaams-Brabant heeft als doel in 1985 te komen tot een beslissing in verband met de uit te bouwen infrastructuur voor de verwerking van het huisvuil van Vlaams-Brabant na 1990.

In Vlaams-Brabant zijn een tiental leefmilieuverenigingen actief waarvan sommige zeer plaatselijk gestructureerd zijn, en andere meer bovenlokaal.

De suggestie van het geachte lid om vertegenwoordigers van milieuverenigingen in de werkgroep op te nemen werd aan de OVAM en de betrokken intercommunales overgemaakt, vermits alle leden van de werkgroep daarmee dienen akkoord te gaan.

Vraag nr. 169
van 18 maart 1985
van de heer A. BOURGEOIS

Arrondissement Roeselaere- Tielt – Gesubsidieerde werken

Kan de Minister mij mededelen welke werken door zijn departement worden gepland of gesubsidieerd in het arrondissement Roeselaere-Tielt binnen de materies die in zijn bevoegdheid vallen en meer bepaald gemeentelijke rioleringen, distributie van drinkwater, aanleg van rioolwater, collectoren, bouw van afvalwaterzuiveringsstations.

Dit zo mogelijk met opgave per gemeente en met opgave van de aard, de kostprijs van de werken en het subsidiëringspercentage.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag gelieve het geachte lid hierna de gevraagde informatie te vinden voor wat betreft:

– Rioleringswerken : vaste belofte van toelage (begrotingsjaar 1984 - tot eind februari 1985)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag van de aanbesteding	Toegekende subsidie
Ardooie	Sector 8 1. Aanleggen van toevoercollectoren en nevenriolering in Stationsstraat, Marktplein e.a.	36.422.205	27.759.000
Izegem	Aanleg collector. Riolerings- en wegenwerken in de Zuidkaai	24.203594	17.497.000
Izegem	Aanleg van hoofdafvoerleiding (Lot II)	54.919.747	32.774.000
Meulebeke	Aanleg regenwaterafvoerleiding Ipperbeek-Bonebeek	5812.391	3.481.000
Roeselare	Riolerings- en wegenwerken rond het station en in de omliggende straten	99.797.165	55.083.000
Wielsbeke	Riolerings- en moderniseringswerken langs RW 327	28.927.80 1	7.012.000
Wielsbeke	Riolen in bekken van Boonaerdsbeek – Verr. nr. 1	2.055.076	1.319.000
Wielsbeke	Riolerings- en wegenwerken in Abeelstraat te Sint-Baafs-Vijve	2.520.056	1.555.000

– Rioleringswerken : principiële belofte van toelage

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde subsidie
Staden	Riolerings- en verbeteringswerken in de Hospitaalstraat	6.170.382	3.639.000

– Waterleidingswerken

Gemeente	Aard der werken	Bedrag van de aanbesteding	Toegekende subsidie
Moorslede	Distributie drinkwater Uitbreiding 1ste reeks – perceel I	19.236.730	6.059.000
Moorslede	Distributie drinkwater buizenet v. Moorslede uitbr. 1ste reeks – perceel II	18.014.446	5.411.000
Pittem + Ardooie	Waterleidingen	12.378.710	3.784.000
Roeselare	Toevoerleiding voor drinkwater tussen Roeselare en Izegem	15.8 12.786	4.892.000
Ingelmunster	Toevoerleiding voor drinkwater tussen Ingelmunster en Ooigem	5.679.018	1.788.000

– Collectorwerken

Gemeente	Aard der werken	Bedrag van de aanbesteding	Toegekende subsidie
Roeselare	Collector langs de Mandel Lot I – RW 57 Zwarte Leeuwstraat	8.992.000	8.992.000
Ardooie	Pompstation Tombrugstraat	12.299.000	12.299.000
Hooglede	Collector Duivelsbeek Verwerving van gronden	453.000	453.000

Vraag nr. 178
van 29 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Welke middelen zijn voorhanden om de verontreiniging te bestrijden en in hoeverre zal de Minister van deze middelen gebruik maken?

Verontreiniging water Nete en Laak – Kwaliteitsverbeterende maatregelen

Kan de Minister mij de huidige stand van zaken meedelen voor wat de verontreiniging van de Nete en de Laak betreft en welke de toekomstplannen zijn om de verontreiniging tegen te gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mee te delen. Op dit ogenblik dient de kwaliteit van de Laak en de Nete, ter hoogte van de mondingsplaats van de Laak, nog steeds als slecht te worden aanzien.

Een merkelijke verbetering in deze situatie zal zich voordoen wanneer eerlang de in Tessenderlo gevestigde industrie zal aangesloten zijn op de collector langs het Albertkanaal.

Ten einde deze aansluiting te verwezenlijken, worden thans de vereiste constructies uitgevoerd door de NV Tessenderlo Chemie, onder toezicht van de betrokken dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het stopzetten van de zoute lozingen zal ongetwijfeld een kwaliteitsverbetering teweegbrengen van het water van de Laak en derhalve ook van het water van de Nete.

Bovendien wordt door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, conform het door mij vastgestelde investeringsprogramma voor 1985, het ontwerp opge maakt voor de aansluiting van de deelgemeenten van Laakdal op de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Westerlo, wat eveneens een belangrijke bron van vervuiling van de Laak en de Grote Nete zal uitschakelen.

Vraag nr. 180
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN

Stroomgebied van de Schelde – Capaciteit van de waterzuiveringsinstallaties

Welk is momenteel de zuiveringscapaciteit van de waterzuiveringsinstallaties van het stroomgebied van de Schelde?

Welk is de planning voor inwerktrading van nieuwe installaties voor 1986- 1987- 1988?

Welk is tot op heden de totale kostprijs van deze installaties?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vragen kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens mededelen.

1. In het stroomgebied van de Schelde, binnen het grondgebied van het Vlaamse Gewest, bedraagt de zuiveringscapaciteit van de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallaties 1.756.900 I.E. (inwoners-equivalent).

De zuiveringscapaciteit van de in aanbouw zijnde rioolwaterzuiveringsinstallaties bedraagt 245.000 I.E.

2. Het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) voorziet voor 1986, 1987 en 1988 de inwerktrading van de zuiveringsinstallaties te Gent (175.000 I.E.) en Schilde (25.000 I.E.).

3. De totale kostprijs van de onder 1 en 2 vermelde installaties bedraagt 6,8 miljard B.F.

Vraag nr. 182
van 1 april 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Wegbermen – Aanwending van de maaispecie

Op onze parlementaire vraag nr. 7 dd. 16 oktober 1984 mochten we als antwoord van de geachte Minister vernemen dat er geen verplichting bestaat om de maaispecie afkomstig van de bermen van de autowegen te vernietigen.

Door de uitlaatgassen, menen wij te weten, is deze maaispecie echter zeer giftig. Blijkens de pers wordt er wel zorgvuldig omgesprongen met deze maaispecie en wordt ze zelfs door het Bestuur der Wegen vernietigd.

Mag ik van de Minister vernemen wat er nu juist met deze maaispecie geschiedt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In het bestek van het Bestuur der Wegen wordt volgens de Richtlijnen van het Groenplan, vermeld dat de maaispecie moet vernietigd worden zodanig dat ze niet meer in aanmerking kan komen voor dierlijke voeding. De diverse aannemers van de maaiwerken bepalen de verwijderingswijzen naargelang de plaatselijke omstandigheden (verbranding, storten op een stortplaats, . . .).

Vraag nr. 184
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Reinigen asbestfabrieken – Bestemming en controle op asbeststof

Het staat vast dat asbest verantwoordelijk is voor bepaalde vormen van kanker. Bepaalde fabrieken verwerken deze grondstof nog volop. Deze fabrieken worden één- of meermaals per jaar grondig gereinigd door een gespecialiseerd bedrijf.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat gebeurt er met het opgezogen asbeststof?
2. Welke controle wordt uitgevoerd op het „afvoeren” van deze asbeststof?
3. Welke gespecialiseerde bedrijven zorgen voor het verwijderen van asbeststof? Door welke bedrijven en hoe wordt de opgezogen asbeststof „geneutraliseerd”?
4. Hoeveel afvalstof wordt jaarlijks opgehaald en „geneutraliseerd”?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het asbestafval dat gemakkelijk vezels kan verspreiden in de lucht moet verpakt worden in dubbelwandige dichtgelaste polyethyleenzakken van voldoende sterkte en die in de bodem intact blijven.

Bij het vullen van de zakken moet het asbestafval worden bevochtigd om de emissie van asbestvezels te beperken.

De zakken mogen niet volledig gevuld zijn en mogen zo weinig mogelijk lucht bevatten.

Het vervoer moet zodanig gebeuren dat verlies en/of vallen van de zakken onmogelijk is.

De veiligheidsmaatregelen voorzien in het ARAB ter bescherming van de werknemers, dienen nageleefd te worden.

Het storten van asbestafvalstoffen op klasse-1 stortplaatsen is onderworpen aan bijzondere stortvoorwaarden die in de vergunningen werden opgenomen.

2. De controle gebeurt door de dienst Toezicht van OVAM en door de Inspectie op hinderlijke inrichtingen (AROL) voor de veiligheid en de hygiëneaspecten.
3. De mij gekende bedrijven in het Vlaamse Gewest die asbestafval verwijderen overeenkomstig de vernoemde procedure zijn: PVBA Kluge, PVBA Baeck-Jansen, PVBA Comat, NV Spiessens, NV Smet-Jet. De werkwijze verschilt van bedrijf tot bedrijf.
4. Voor wat betreft dit punt verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 105 dd. 25 januari 1985 van de heer J. Bosmans, collega van het geachte lid.

Vraag nr. 185
van 12 april 1985
van de heer D. VERVAET

Inplanting stortplaats te Vilvoorde – Alternatieve oplossingen voor huisvuilverwerking

In Vilvoorde is men erg gekant tegen de plannen van OVAM om nabij de Verbrande Brug een stort in te richten.

Hiervoor heeft men voldoende redenen:

- het oprichten van een stort van min. 11 ha tot max. 15 ha in een beschermd groengebied is onverantwoord ;
- het bijkomend vrachtvervoer voor de aanvoer van de afvalstoffen naar het stort zal geur- en lawaaihinder veroorzaken ;
- de gestorte afvalstoffen kunnen aanleiding geven tot verontreiniging van het grondwater;
- door ophoping van het vuil tot 35 m kunnen de rookgassen van de nabijgelegen elektrische centrale naar de grond worden gedreven waardoor er zich verhoogde luchtverontreiniging zou kunnen voordoen ;
- het uitbaten van een dergelijk stort geeft steeds aanleiding tot geurhinder en zwerfvuil ;
- het stortvolume is zo groot dat de hinder, veroorzaakt door de uitbating van het stort, minstens 10 jaar kan duren;
- de aanleg van een gepland afvalwaterzuiveringsstation is niet meer mogelijk op de hiervoor voorziene plaats.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn al deze bezwaren niet overtuigend genoeg om de plannen voor het stort te Vilvoorde stop te zetten?
2. Wordt er gezocht naar alternatieve oplossingen voor de huisvuilverwerking? Zo ja, welke zijn de resultaten?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem medelen wat volgt.

1. Niet de OVAM maar de Intercommunale Haviland heeft plannen tot het inrichten van een stort te Vilvoorde.

De bezwaren tegen de inplanting van het stort zullen zeker onderzocht worden door de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad die in eerste aanleg over een aanvraag tot stortvergunning dient te beslissen.

Alleen indien tegen de deputatiebeslissing beroep aantekend wordt bij de Vlaamse Executieve, dien ik mij over de aanvraag uit te spreken.

In voorkomend geval zal ik zeker met alle uitgebrachte bezwaren en adviezen rekening houden.

2. Er werd een werkgroep opgericht bestaande uit OVAM-ambtenaren en vertegenwoordigers van de Intercommunales Interleuven en Haviland.

Deze werkgroep zal mij adviseren inzake de huisvuilverwerking in Vlaams Brabant in 't bijzonder betreffende periode na 1990. De werkgroep is nog niet aan besluitvorming toe.

Vraag nr. 191
van 22 april 1985
van de heer G. BOGAERTS

Storten van pyrietasse – Resultaten wetenschappelijk onderzoek

Op 12 december 1984 werd het storten van pyrietasse stopgezet door middel van een ministeriële beslissing.

De geachte Minister heeft een bijkomend wetenschappelijk onderzoek laten verrichten wat breedvoerig werd aangekondigd in de pers.

Mag ik van de geachte Minister vernemen?

1. Welk is het uiteindelijk besluit van dat wetenschappelijk onderzoek?
2. Kan de geachte Minister mij een kopie, ten informatieve titel, overmaken van de rapporten?
3. Is er reeds een oplossing voor dit probleem?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid medelen wat volgt.

1. Daar het onderzoek in verband met de uitloosbaarheid van pyrietassen nog niet volledig werd afgerond, en er meer bepaald nog lange-termijnproeven worden uitgevoerd, kan nog geen besluit geformuleerd worden.

2. Vermits de thans voorliggende tussentijdse resultaten voorlopig zijn, lijkt het mij niet verantwoord ze te verspreiden.
3. Een sluitende oplossing voor het probleem van de pyrietassen is er nog niet. Gelijklopend met het wetenschappelijk onderzoek in verband met de pyrietassen, worden ook de milieuhygiënisch aanvaardbare alternatieven ter verwijdering van deze afvalstof onderzocht.

Bij een uiteindelijke beslissing zal het resultaat van het wetenschappelijk onderzoek van doorslaggevende aard zijn.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 152
van 14 maart 1985
van de heer A. DE BEUL**

Statutaire vergadering Vereniging van Vlaamse Letterkundigen – Positie van de schrijver

Op de jongste statutaire vergadering van de Vereniging van Vlaamse Letterkundigen heeft de voorzitter van deze vereniging zich over de toestand van de literator en het verschijnsel literatuur in onze Gemeenschap als volgt uitgelaten: „ Wij staan nergens inzake het statuut van de schrijver, het leenrecht en de leenvergoeding, de oprichting van een volwaardig Fonds van de Letteren, het op gang brengen van een doeltreffend beraad en overleg tussen de onderscheidene groepen die betrokken zijn bij de creatie, de vermenigvuldiging en de distributie van het boek, alsmede het letterenbeleid in het algemeen en in het bijzonder”.

Wil de Minister mij mededelen welke maatregelen hij gaat nemen om een oplossing te bewerkstelligen voor deze vijf aan de orde gestelde problemen?

Antwoord

Om de letterkunde uit zijn isolement te halen werd de oprichting van een Werkgroep leenrecht besproken op de vergadering van de Vlaamse Executieve van 6 maart jl.

De werkgroep leenrecht zou als opdracht krijgen het totale beschikbare krediet voor het letterenbeleid te herschikken. Dit kan onmogelijk zonder het statuut van de schrijver, zonder het distributiesysteem zelfs het algemeen letterenbeleid te bespreken.

Een volwaardig fonds voor de letterkunde oprichten is na het tot stand komen van het leenrecht niet meer nodig, het zou immers een dubbel gebruik impliceren.

Ik wil er verder op wijzen dat onder andere een afgevaardigde van de VVL werd gecontacteerd deel te nemen aan deze vergaderingen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 38
van 22 mei 1985
van de heer L. KELCHTERMANS**

Sloping van ongezonde woningen - Bijkomende bouwpremie

De reglementering op de bouwpremies zegt dat een bijkomende premie kan toegezegd worden indien de aanvrager op het bouwterrein een woning sloopt die uiteraard ongezond en niet vatbaar voor gezondmaking is hetzij door een verklaring van de Koning of de Burgemeester, hetzij door de Minister op advies van het gewestelijk comité van de huisvesting of een door hem aangestelde ambtenaar.

Anderzijds is het zo dat een aantal woningen ongezond verklaard worden bij toepassing van artikel 69 van de Huisvestingscode.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de ongezondverklaring bij toepassing van artikel 69 van de Huisvestingscode voldoende om in aanmerking te komen voor de verhoogde bouwpremie van 50.000 frank?
2. Welke bewijsstukken moeten eventueel voorgelegd worden door de aanvrager?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later overgemaakt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.